

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Sisè període

Número 254

Dilluns, 16 de febrer de 1998

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.10. Normes de règim interior

————— Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya. Modificació de la classificació de llocs de treball annexa al text refós del 29 de març de 1989. 20693

1.10. Resolucions

————— Resolució 470/V del Parlament de Catalunya, sobre la compensació pendent a la zona del baix Ter (Tram. 250-01070/05). Adopció en comissió. 20694

————— Resolució 471/V del Parlament de Catalunya, sobre la programació d'obres de millora dels revolts de la carretera C-1313 entre Oliana i Coll de Nargó (Alt Urgell) (Tram. 250-01123/05). Adopció en comissió. 20694

————— Resolució 472/V, sobre la presentació d'un projecte integral de millora de la carretera C-1313, entre Adrell i Oliana (Alt Urgell) (Tram. 250-01241/05). Adopció en comissió. 20694

————— Resolució 473/V del Parlament de Catalunya, sobre la construcció del segment viari que connecta l'autopista A-18 a Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental) amb la carretera N-150 a l'altura de l'Hospital de Terrassa (Tram. 250-01208/05). Adopció en comissió. 20695

————— Resolució 474/V del Parlament de Catalunya, sobre les mesures de seguretat de la carretera B-143 a l'entrada de la urbanització Can Valls, de Caldes de Montbui (Vallès Oriental) (Tram. 250-01093/05). Adopció en comissió. 20695

————— Resolució 475/V del Parlament de Catalunya, sobre l'obertura d'una oficina de recepció i d'informació del Parc Natural del Cadí-Moixeró (Tram. 250-01118/05). Adopció en comissió. 20695

————— Resolució 476/V del Parlament de Catalunya, sobre la retirada del dipòsit de gasoil del Clot del Moro, a Castellar de n'Hug (Berguedà) (Tram. 250-01116/05). Adopció en comissió. 20695

————— Resolució 477/V del Parlament de Catalunya, sobre el subministrament d'aigua potable a la Conca de Barberà (Tram. 250-01124/05). Adopció en comissió. 20696

————— Resolució 478/V del Parlament de Catalunya, sobre la millora de l'atenció a les dones víctimes de violència (Tram. 250-01236/05). Adopció en comissió. 20696

————— Resolució 479/V del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi relatiu a la infància i l'adolescència que serveixi de base per al Pla d'atenció integral (Tram. 250-01222/05). Adopció en comissió. 20697

2. TRAMITACIONS CLOSES PER RE- BUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏ- MENT

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Proposicions no de llei

————— Proposició no de llei de rebuig de l'eventual entrada d'Espanya a l'estructura militar integrada de l'OTAN (Tram. 250-00426/05). Rebuig. 20697

————— Proposició no de llei sobre la construcció de la carretera d'Alins (Pallars Sobirà) a Andorra, pel port de Cabús (Tram. 250-01075/05). Rebuig. 20697

————— Proposició no de llei sobre la millora de la carretera L-901, d'Almacelles a Gimènells i el Pla de la Font (Segrià) (Tram. 250-01095/05). Rebuig. 20697

————— Proposició no de llei sobre l'autorització administrativa a l'Ajuntament de Tossa de Mar (Selva), per la venda de la finca Cala Morisca (Tram. 250-01096/05). Rebuig. 20698

————— Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya a la Comissió de la Unió Europea (Tram. 250-01105/05). Rebuig. 20698

————— Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya al Consell de Ministres de la Unió Europea (Tram. 250-01106/05). Rebuig. 20698

————— Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya en el Consell Europeu (Tram. 250-01107/05). Rebuig. 20698

————— Proposició no de llei sobre la creació d'una oficina de relacions amb el Parlament Europeu (Tram. 250-01109/05). Rebuig. 20698

————— Proposició no de llei sobre la millora de la carretera L-503, de Senterada a Cabdella (Pallars Jussà) (Tram. 250-01117/05). Rebuig. 20698

Proposició no de llei sobre l'increment de les partides pressupostàries destinades a la gestió del Parc Natural del Cadí-Moixeró (Tram. 250-01128/05). Rebuig. 20698

Proposició no de llei sobre l'aplicació de les mesures necessàries per a impedir la urbanització de Cala Morisca, de Tossa de Mar (Selva) (Tram. 250-01129/05). Rebuig. 20698

Proposició no de llei sobre la venda per contractació directa de la finca anomenada Cala Morisca, a Tossa de Mar (Selva) (Tram. 250-01154/05). Rebuig. 20699

Proposició no de llei sobre l'execució de la Ronda Nord de Sabadell (Vallès Occidental) (Tram. 250-01189/05). Retirada. 20699

Proposició no de llei sobre l'execució de les obres de millora i condicionament dels accessos de la carretera N-150 al Mercavallès, a la comarca del Vallès Occidental (Tram. 250-01193/05). Rebuig. 20699

Proposició no de llei sobre la signatura d'un conveni de col·laboració entre el Consell Comarcal del Segrià, la Diputació de Lleida i els municipis de Gimènells, Sucs i Almacelles (Segrià), per a finançar les obres de millora de la carretera L-901 (Tram. 250-01207/05). Rebuig. 20699

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei del Codi de família (Tram. 200-00028/05). Ponència per a elaborar l'Informe. 20699

Projecte de llei de la intervenció integral de l'Administració ambiental (Tram. 200-00031/05). Esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. Tramitació de les esmenes subsegüents al Dictamen del CC. 20700

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Proposicions no de llei

Proposició no de llei sobre la col·laboració de les associacions representatives d'antiquaris i de restauradors en les tasques d'investigació de robatoris d'obres d'art a Catalunya (Tram. 250-01248/05). Esmenes presentades. 20700

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla interdepartamental per al foment de les activitats de la indústria audiovisual a Catalunya (Tram. 250-01264/05). Esmenes presentades. 20701

Proposició no de llei sobre el desenvolupament de campanyes que incrementin la informació adreçada a les dones que pateixen agressions (Tram. 250-01267/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20701

Proposició no de llei sobre el Decret de serveis i personal del sistema de lectura pública de Catalunya (Tram. 250-01268/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20701

Proposició no de llei sobre l'ampliació de l'edifici de l'institut d'estudis secundaris Guillem Catà, de Manresa (Bages), per a unificar totes les dependències (Tram. 250-01270/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20701

Proposició no de llei sobre el rebut per consum d'aigua (Tram. 250-01271/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20701

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un Pla d'àrees de connexió biològica a Catalunya (Tram. 250-01273/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20701

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla especial de reserva de sòl i protecció dels camins de ronda (Tram. 250-01280/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20702

Proposició no de llei sobre la creació d'un centre oficial d'ensenyament no universitari en llengua catalana a Perpinyà (Tram. 250-01281/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20702

Proposició no de llei sobre la inclusió en el Pla de carreteres del 1995, com a via preferent, de la carretera que comunica Vic (Osona) amb la comarca del Ripollès (Tram. 250-01295/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20702

Proposició no de llei sobre la inclusió en el Pla de carreteres del 1995, com a via preferent de doble calçada, de la carretera que comunica Vic (Osona) amb la comarca del Ripollès (Tram. 250-01296/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20702

Proposició no de llei sobre la reparació del carril lateral, banda de mar, de l'autovia de Castelldefels a l'altura de Bellvitge (l'Hospitalet de Llobregat) (Tram. 250-01299/05). Esmenes presentades. 20702

Proposició no de llei sobre la transferència de les facultats d'execució de la legislació de l'Estat en matèria d'escoles particulars de conductors de vehicles de motor (Tram. 250-01300/05). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. 20703

Proposició no de llei sobre la comercialització d'ocells protegits criats en captivitat (Tram. 250-01328/05). Presentació. 20703

Proposició no de llei sobre la reestructuració del tram de la carretera N-152 al seu pas pel Tagamanent (Vallès Oriental) (Tram. 250-01329/05). Presentació. 20703

Proposició no de llei sobre el projecte executiu del nou accés a Sant Vicenç de Castellet (Bages) des de la carretera C-1411 (Tram. 250-01330/05). Presentació. 20704

Proposició no de llei sobre l'estudi de viabilitat tècnica, econòmica i financera del soterrament dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al seu pas per Pallegà (Baix Llobregat) (Tram. 250-01331/05). Presentació. 20705

Proposició no de llei sobre les obres de construcció i de condicionament de l'eix Vic (Osona) - Olot (Garrotxa) - Figueres (Alt Empordà) (Tram. 250-01332/05). Presentació. 20705

Proposició no de llei sobre la convocatòria d'un concurs públic per a l'adjudicació de la concessió de la gestió de l'autopista A-16 en el tram Sitges (Garraf) - el Vendrell (Baix Penedès) (Tram. 250-01333/05). Presentació. 20706

Proposició no de llei sobre l'oposició al projecte del Ministeri d'Indústria de fer passar per

l'alt Pirineu català les línies d'alta tensió que han d'unir les xarxes elèctriques espanyola i francesa (Tram. 250-01334/05). Presentació. 20706

Proposició no de llei sobre l'adequació d'accessos suficients i segurs als barris de Ca n'Il·la i Can Tarrés, a la Garriga (Vallès Oriental) (Tram. 250-01335/05). Presentació. 20707

Proposició no de llei sobre la intensificació de les campanyes de promoció del transport públic (Tram. 250-01336/05). Presentació. 20708

Proposició no de llei sobre la construcció durant l'any 1998 de la carretera Martorell - Sant Sadurní d'Anoia, amb connexió amb l'autovia del Baix Llobregat i la inclusió d'aquest projecte dins el proper quadrienni 1998-2002 (Tram. 250-01338/05). Presentació. 20708

Proposició no de llei sobre la construcció del centre d'assistència primària de la Pobla de Segur (Pallars Jussà) (Tram. 250-01339/05). Presentació. 20709

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els ensenyaments dels plans de transició al treball i els cursos de garantia social (Tram. 250-01340/05). Presentació. 20709

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els centres d'idiomes i d'ensenyament de règim especial (Tram. 250-01341/05). Presentació. 20710

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els cursos de formació ocupacional i de formació continuada (Tram. 250-01342/05). Presentació. 20710

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística a les universitats (Tram. 250-01343/05). Presentació. 20711

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els cursos de formació permanent d'adults (Tram. 250-01344/05). Presentació. 20711

Proposició no de llei sobre les accions a dur a terme per a facilitar el diàleg amb el moviment okupa (Tram. 250-01345/05). Presentació. 20712

Proposició no de llei sobre la senyalització viària de la ruta Barcelona - Andorra (Tram. 250-01346/05). Presentació. 20712

Proposició no de llei l'inici de negociacions amb la Unesco per a declarar patrimoni de la humanitat el conjunt romànic de la Vall de Boí (Tram. 250-01347/05). Presentació. 20713

Proposició no de llei sobre les mesures a prendre per al control de la velocitat dels vehicles pel municipi de la Vall de Cardós (Pallars Sobirà) (Tram. 250-01348/05). Presentació. 20713

Proposició no de llei sobre la presentació d'un calendari d'execució de les obres de la carretera L-504, des de la cruïlla de Tirvia fins al nucli de Tavascan, al municipi de Lladorre (Pallars Sobirà) (Tram. 250-01349/05). Presentació. 20714

Proposició no de llei sobre la posada en marxa d'un sistema de difusió de noves tecnologies (Tram. 250-01350/05). Presentació. 20714

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi dels camins, les pistes forestals i les carreteres que permetrien enllaçar poblacions veïnes d'una banda i altra de la frontera estatal de la zona pirinenca catalana (Tram. 250-01351/05). Presentació. 20715

Proposició no de llei sobre modificació de la Llei orgànica 10/1995, del Codi Penal, per a la supressió de l'article 245 que tipifica el delictes d'usurpació pacífica de béns immobles (Tram. 250-01352/05). Presentació. 20715

Proposició no de llei sobre la creació d'una comissió mixta amb el Govern de l'Estat encarregada d'organitzar un debat sobre el futur del ferrocarril a Espanya (Tram. 250-01353/05). Presentació. 20717

Proposició no de llei sobre la urbanització marítima i terrestre de la badia de Portlligat-Cadaqués (Alt Empordà) i la declaració de parc natural i de les zones protegides del Cap de Creus-Alt Empordà (Tram. 250-01354/05). Presentació. 20718

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi de les característiques comercials de les botigues de mobles del Montsià (Tram. 250-01355/05). Presentació. 20720

Proposició no de llei sobre l'aplicació de mesures d'identificació dels animals d'engreix provinents de la ramaderia marginal per a garantir-ne el control sanitari (Tram. 250-01356/05). Presentació. 20720

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, per a suprimir la tipificació dels delictes contra el deure del compliment del servei militar obligatori i de la prestació social substitutòria (Tram. 270-00021/05). Text presentat. 20721

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística (Tram. 302-00127/05). Esmenes presentades. 20724

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament i el dèficit de la sanitat a Catalunya (Tram. 302-00128/05). Esmenes presentades. 20724

3.20. Interpellacions

Interpellació al Consell Executiu sobre les relacions econòmiques entre la Generalitat de Catalunya i els ens locals (Tram. 300-00322/05). Presentació. 20724

Interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran (Tram. 300-00323/05). Presentació. 20725

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de joventut (Tram. 300-00324/05). Presentació. 20725

4. INFORMACIÓ

4.45. Composició dels òrgans de la cambra

Composició de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana. Elecció del vice-president. 20726

Composició de la Comissió d'Estudi sobre el Finançament del Sistema Català de Serveis Socials (Tram. 400-00009/05). Adscripció de diputats. Adscripció de diputats. 20726

4.53. Compareixences i sessions informatives en les comissions

4.53.15. Compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença de representants de la Unió de Pagesos davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè informin del Pla de reestructuració de cooperatives de Catalunya (Tram. 357-00316/05). Correcció d'errades de publicació. 20726

Compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi de les conseqüències de la sentència del Tribunal Superior de Justícia relativa a la concessió a Aucat de les obres de construcció del tram Sitges - El Vendrell, de l'autopista A-16 i dels propòsits respecte a la convocatòria d'un concurs públic (Tram. 357-00330/05). Sol·licitud. 20726

Compareixença dels representants de la Cambra del Llibre de Catalunya davant la Comissió de Política Cultural perquè informin de la situació actual del sector i de les seves perspectives de futur (Tram. 357-00331/05). Sol·licitud i tramesa a la Comissió. 20726

Compareixença del senyor Antoni Duran i Lleida, president de la part catalana de la Comissió Mixta Estat-Generalitat per al traspàs de serveis, davant la comissió corresponent perquè informi del moment actual dels traspassos a la Generalitat (Tram. 357-00332/05). Sol·licitud i tramesa a la Comissió. 20727

Compareixença dels representants de Depana davant la comissió corresponent, perquè informin del seu estudi alternatiu al Pla d'infraestructures del delta del Llobregat (Tram. 357-00333/05). Sol·licitud i tramesa a la Comissió. 20727

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Delegació de les funcions executives del president de la Generalitat en el conseller de la Presidència (Tram. 330-00070/05). Coneixement. 20727

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Informe sobre gestió dels espais naturals protegits, estratègia de protecció, conservació i millora, corresponents a l'any 1996 (Tram. 334-00071/05). Presentació i tramesa a la Comissió. 20727

Comunicat del Govern relatiu a l'aprovació de l'expedient d'alienació directa de l'immo- ble situat a l'avinguda Diagonal, núm. 682, de Barcelona, i de les propietats annexes (Tram. 334-00072/05). Presentació i tramesa a la Comissió. 20728

4.75. Dictàmens del Consell Consultiu

Dictamen núm. 204, en relació al Dictamen de la Comissió de Política Territorial i les esmenes reservades per a defensar en el Ple sobre el Projecte de Llei de la intervenció integral de l'Administració ambiental (Tram. 200-00031/05). Rectificació del text presentat. 20728

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya

Recurs d'inconstitucionalitat núm. 3914/97 interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles de la Llei 7/1997, de 18 de juny, d'associacions (Tram. 381-00003/05). Al·legacions que formula el Parlament. 20728

NOTA:

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.10. NORMES DE RÈGIM INTERIOR

Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya

Modificació de la classificació de llocs de treball annexa al text refós del 29 de març de 1989

COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR

La Comissió de Govern Interior, en sessió tinguda l'11 de febrer de 1998, d'acord amb l'article 2 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament i altres normes concordants, ha acordat de modificar la denominació de la plaça «oficis diversos», de la classificació de llocs de treball annexa als ERGI, per la d'«assistent de majordomia», mantenir-la dins el Grup D i reconèixer-li el nivell 10.

Consegüentment, la plaça queda configurada així:

Càrrec o especialització	Grup	Nivell	Requisits	N. de places
Assistent de majordomia	D	10	Títol de graduat escolar, de formació professional de primer grau o equivalent	1

Palau del Parlament, 11 de febrer de 1998

El secretari primer El president del Parlament
Raimon Escudé i Pladellorens Joan Reventós i Camer

1.10. RESOLUCIONS

Resolució 470/V del Parlament de Catalunya, sobre la compensació pendent a la zona del baix Ter

Tram. 250-01070/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la compensació pendent a la zona del baix Ter, presentada pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (Tram. 250-01070/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 22969).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament insta el Govern, ateses les promeses i les obligacions adquirides pels poders públics de fa trenta anys, com a conseqüència de la derivació del 40% dels cabals del riu Ter cap a l'àrea de Barcelona (conca del Llobregat), a fer dins del temps més breu possible els estudis i els projectes necessaris per a la reforma i la millora dels regatges del marge esquerre del baix Ter, amb la finalitat de fer efectiva i materialitzar la compensació que està pendent a favor dels regants d'aquell indret, i a fer les gestions oportunes davant del Govern de l'Estat per a llur finançament.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari	El president de la Comissió
Esteve Salvador	Josep M. Fabregat

Resolució 471/V del Parlament de Catalunya, sobre la programació d'obres de millora dels revolts de la carretera C-1313 entre Oliana i Coll de Nargó (Alt Urgell)

Tram. 250-01123/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la inclusió en el pressupost de l'any 1988 d'una partida de tres-cents milions de pessetes per a executar les obres imprescindibles de millo-

ra i condicionament de la carretera C-1313, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya (Tram. 250-01123/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 23595).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a programar obres de millora de la carretera C-1313 entre Oliana i Adrall (Alt Urgell), per un import de 170 milions de pessetes durant el període 1997-1998, per a millorar els revolts del tram entre Oliana i Coll de Nargó (Alt Urgell).

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari	El president de la Comissió
Esteve Salvador	Josep M. Fabregat

Resolució 472/V, sobre la presentació d'un projecte integral de millora de la carretera C-1313, entre Adrall i Oliana (Alt Urgell)

Tram. 250-01241/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la presentació d'un projecte integral de millora de la carretera C-1313, entre Adrall i Oliana (Alt Urgell), presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya (Tram. 250-01241/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 25927).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a redactar durant l'any 1998 l'estudi informatiu del condicionament de la carretera C-1313 entre Oliana i Coll de Nargó (Alt Urgell), i a executar les obres de col·locació de barreres de seguretat entre Oliana i Organyà (Alt Urgell).

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari	El president de la Comissió
Esteve Salvador	Josep M. Fabregat

Resolució 473/V del Parlament de Catalunya, sobre la construcció del segment viari que connecta l'autopista A-18 a Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental) amb la carretera N-150 a l'altura de l'Hospital de Terrassa

Tram. 250-01208/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la construcció del segment viari que connecta l'autopista A-18 a Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental) amb la carretera N-150 a l'altura de l'Hospital de Terrassa, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya (Tram. 250-01208/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 24858).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les actuacions necessàries per a establir una connexió correcta entre l'autopista A-18 a Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental) i la carretera N-150 a l'altura de l'Hospital de Terrassa.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari El president de la Comissió
Esteve Salvador Josep M. Fabregat

Resolució 474/V del Parlament de Catalunya, sobre les mesures de seguretat de la carretera B-143 a l'entrada de la urbanització Can Valls, de Caldes de Montbui (Vallès Oriental)

Tram. 250-01093/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre les mesures de seguretat de la carretera B-143 a l'entrada de la urbanització Can Valls, de Caldes de Montbui (Vallès Oriental), presentada pel Grup Parlamentari Popular (Tram. 250-01093/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 22729).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a millorar dins de l'any 1998 el carril d'entrada a la urbanització Can Valls, de Caldes de Montbui (Vallès Oriental), des de la carretera B-143.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari El president de la Comissió
Esteve Salvador Josep M. Fabregat

Resolució 475/V del Parlament de Catalunya, sobre l'obertura d'una oficina de recepció i d'informació del Parc Natural del Cadí-Moixeró

Tram. 250-01118/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre el finançament del Parc Natural del Cadí-Moixeró, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (Tram. 250-01118/05).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a obrir una oficina de recepció i d'informació del Parc Natural del Cadí-Moixeró al municipi de Bellver de Cerdanya.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari El president de la Comissió
Esteve Salvador Josep M. Fabregat

Resolució 476/V del Parlament de Catalunya, sobre la retirada del dipòsit de gasoil del Clot del Moro, a Castellar de n'Hug (Berguedà)

Tram. 250-01116/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la retirada del dipòsit de gasoil del Clot del Moro, a Castellar de n'Hug (Berguedà), pre-

20696

sentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (Tram. 250-01116/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 23678).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament insta el Govern a retirar properament el dipòsit de gasoil de la seva propietat situat al Clot del Moro, a Castellar de n'Hug (Berguedà), i a condicionar l'espai alliberat tan aviat com ho permeti la disponibilitat pressupostària.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari
Esteve Salvador

El president de la Comissió
Josep M. Fabregat

Resolució 477/V del Parlament de Catalunya, sobre el subministrament d'aigua potable a la Conca de Barberà

Tram. 250-01124/05

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 43, 04.02.1998, DSPC-C 266

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 4 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla per a garantir el subministrament d'aigua potable a la Conca de Barberà, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya (Tram. 250-01124/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 23594).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a informar en el termini de dos mesos sobre les previsions de subministrament d'aigua potable a la comarca de la Conca de Barberà.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

El secretari
Esteve Salvador

El president de la Comissió
Josep M. Fabregat

Resolució 478/V del Parlament de Catalunya, sobre la millora de l'atenció a les dones víctimes de violència

Tram. 250-01236/05

Adopció: Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Sessió núm. 32, 05.02.1998, DSPC-C 267

COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en sessió tinguda el dia 5 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la millora de l'atenció a les dones víctimes de violència, presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Tram. 250-01236/05), i les esmenes presentades pel G. Mixt (Reg. 25709) i pel G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 25914).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a adoptar les mesures següents:

a) Promoure, per mitjà de les instàncies competents, la formació específica als membres de la judicatura i els cossos de seguretat per tal de millorar l'atenció que es presta a les dones víctimes de violència, i evitar les situacions de desemparament en què de vegades es veuen immerses.

b) Dur a terme accions de sensibilització sobre la problemàtica social de la violència contra les dones.

c) Impulsar, amb la col·laboració d'institucions, la posada en marxa de recursos i cases d'acolliment per a dones maltractades.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 1998

La secretària
Araceli Vendrell i Gener

El president de la Comissió
Roc Fuentes i Navarro

Resolució 479/V del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi relatiu a la infància i l'adolescència que serveixi de base per al Pla d'atenció integral

Tram. 250-01222/05

Adopció: Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Sessió núm. 32, 05.02.1998, DSPC-C 267

COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTDANA

La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en sessió tinguda el dia 5 de febrer de 1998, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi relatiu al món dels menors a Catalunya, presentada pel diputat Sr. Simon Pujol i Folcrà, juntament amb quatre altres diputats del G. P. Popular (Tram. 250-01222/05), i l'esmena presentada pel G. P. de Convergència i Unió (Reg. 25521).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer un estudi sobre la situació de la infància i l'adolescència a Catalunya, per tal de fixar les bases per a elaborar el Pla d'atenció integral, d'acord amb el que estableix la Moció 77/V.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 1998

La secretària El president de la Comissió
Araceli Vendrell i Gener Roc Fuentes i Navarro

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

2.10.25. PROPOSICIONS NO DE LLEI

Proposició no de llei de rebuig de l'eventual entrada d'Espanya a l'estructura militar integrada de l'OTAN

Tram. 250-00426/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Seguiment de la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors en la sessió núm. 6, tinguda el dia 06.02.1998 (DSPC-C 268).

Proposició no de llei sobre la construcció de la carretera d'Alins (Pallars Sobirà) a Andorra, pel port de Cabús

Tram. 250-01075/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre la millora de la carretera L-901, d'Almacelles a Gimenells i el Pla de la Font (Segrià)

Tram. 250-01095/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

20698

Proposició no de llei sobre l'autorització administrativa a l'Ajuntament de Tossa de Mar (Selva), per la venda de la finca Cala Morisca

Tram. 250-01096/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre la creació d'una oficina de relacions amb el Parlament Europeu

Tram. 250-01109/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Seguiment de la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors en la sessió núm. 6, tinguda el dia 06.02.1998 (DSPC-C 268).

Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya a la Comissió de la Unió Europea

Tram. 250-01105/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Seguiment de la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors en la sessió núm. 6, tinguda el dia 06.02.1998 (DSPC-C 268).

Proposició no de llei sobre la millora de la carretera L-503, de Senterada a Cabdella (Pallars Jussà)

Tram. 250-01117/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya al Consell de Ministres de la Unió Europea

Tram. 250-01106/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Seguiment de la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors en la sessió núm. 6, tinguda el dia 06.02.1998 (DSPC-C 268).

Proposició no de llei sobre l'increment de les partides pressupostàries destinades a la gestió del Parc Natural del Cadí-Moixeró

Tram. 250-01128/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre la participació de Catalunya en el Consell Europeu

Tram. 250-01107/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Seguiment de la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors en la sessió núm. 6, tinguda el dia 06.02.1998 (DSPC-C 268).

Proposició no de llei sobre l'aplicació de les mesures necessàries per a impedir la urbanització de Cala Morisca, de Tossa de Mar (Selva)

Tram. 250-01129/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre la venda per contractació directa de la finca anomenada Cala Morisca, a Tossa de Mar (Selva)

Tram. 250-01154/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre l'execució de la Ronda Nord de Sabadell (Vallès Occidental)

Tram. 250-01189/05

Retirada

Retirada en la sessió núm. 43 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre l'execució de les obres de millora i condicionament dels accessos de la carretera N-150 al Mercavallès, a la comarca del Vallès Occidental

Tram. 250-01193/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

Proposició no de llei sobre la signatura d'un conveni de col·laboració entre el Consell Comarcal del Segrià, la Diputació de Lleida i els municipis de Gimenells, Sucs i Almacelles (Segrià), per a finançar les obres de millora de la carretera L-901

Tram. 250-01207/05

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 43, tinguda el dia 04.02.1998 (DSPC-C 266).

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMES

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei del Codi de família

Tram. 200-00028/05

Ponència per a elaborar l'Informe

COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en sessió tinguda el dia 5 de febrer de 1998, d'acord amb l'article 97.1 del Reglament, ha nomenat la Ponència per a elaborar l'Informe sobre el Projecte de llei del Codi de Família i les esmenes presentades, que resta constituïda pels membres següents:

Grup Parlamentari de Convergència i Unió:

Sra. Araceli Vendrell i Gener

Sr. Jaume Camps i Rovira

Grup Socialista al Parlament de Catalunya:

Sra. Rosa Barenys i Martorell

Sr. Xavier Guitart i Domènech

Grup Parlamentari Popular:

Sra. M. Dolors Nadal i Aymerich

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV):

Sr. Roc Fuentes i Navarro

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya:

Sr. Joan Ridao i Martín

Grup Mixt:

Sr. Benet Tugues i Boliart

Palau del Parlament, 5 de febrer de 1998

La secretària

Araceli Vendrell i Gener

El president de la Comissió

Roc Fuentes i Navarro

Projecte de llei de la intervenció integral de l'Administració ambiental

Tram. 200-00031/05

Esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu

Reg. 27504 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ I PEL GRUP PARLAMENTARI POPULAR (REG. 27504)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Projecte de llei de la intervenció integral de l'Administració ambiental. (Tram.200-00031/05) Presentació d'esmenes :

Presentació : Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Josep Curto i Casadó, President, del Grup Parlamentari Popular

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió i G. P. Popular

D'un nou redactat de l'apartat 3 de l'article 44.

«Les verificacions previstes en l'apartat 1 anterior es duen a terme per una entitat col·laboradora de l'Administració i les verificacions previstes en l'apartat 2 anterior es duen a terme igualment per una entitat col·laboradora de l'Administració sempre que no s'estableixi un altre sistema en la reglamentació municipal.»

2

ESMENA NÚM. 2

De modificació

G. P. de Convergència i Unió i G. P. Popular

D'un nou redactat de la Disposició Addicional Segona.

«Disposició Addicional Segona.

1. Es creen les oficines de gestió ambiental unificada com a òrgans de l'Administració de la Generalitat les funcions i composició de les quals es determinaran per reglament.

2. Aquestes oficines tindran l'àmbit territorial d'actuació que es determini reglamentàriament atenent el criteri de proximitat al ciutadà i per atendre totes les activitats sotmeses a intervenció de l'Administració de la Generalitat.»

3

ESMENA NÚM. 3

De modificació

G. P. de Convergència i Unió i G. P. Popular

D'un nou redactat de l'apartat 1 de la Disposició Transitoria 2a.

«1. Les activitats existents compreses en els Annexos I i II que no disposin de les preceptives autoritzacions i/

o llicències exigibles de conformitat amb la legislació ambiental aplicable han de sol·licitar, en el termini d'1 any des de l'entrada en vigor de la Llei, la corresponent autorització o llicència mitjançant la presentació d'una avaluació ambiental verificada per una entitat degudament acreditada que pot substituir al projecte bàsic i la memòria.»

Palau del Parlament, 5 de febrer 1998

Ramon Camp i Batalla

Josep Curto i Casadó

Portaveu

President

G. P. de Convergència i Unió

G.P. Popular

Tramitació de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu

A tramitar directament pel Ple del Parlament.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 10.02.1998.

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSICIONS NO DE LLEI

Proposició no de llei sobre la col·laboració de les associacions representatives d'antiquaris i de restauradors en les tasques d'investigació de robatoris d'obres d'art a Catalunya

Tram. 250-01248/05

Esmena presentada

Admissió a tràmit: Mesa de la CPC, del 02.02.98

ESMENA PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 27024)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat perquè des del Departament de Cultura de la Generalitat s'iniciïn converses amb les associacions representatives de restauradors i persones que comercien amb béns del patrimoni històric i artístic de Catalunya perquè facin constar de manera visible la fitxa tècnica i el preu de venda de l'objecte i col·laborin en la investigació dels robatoris d'obres d'art a Catalunya.»

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla interdepartamental per al foment de les activitats de la indústria audiovisual a Catalunya

Tram. 250-01264/05

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa de la CPC, del 09.02.98

ESMENA PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 27523)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a elaborar, durant l'any 1998, un pla d'acció conjunt entre el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme, el Departament de Cultura i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per tal d'enfrontir l'oferta audiovisual catalana.»

Proposició no de llei sobre el desenvolupament de campanyes que incrementin la informació adreçada a les dones que pateixen agressions

Tram. 250-01267/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27702).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre el Decret de serveis i personal del sistema de lectura pública de Catalunya

Tram. 250-01268/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27702).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre l'ampliació de l'edifici de l'institut d'estudis secundaris Guillem Catà, de Manresa (Bages), per a unificar totes les dependències

Tram. 250-01270/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27702).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre el rebut per consum d'aigua

Tram. 250-01271/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27702).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un Pla d'àrees de connexió biològica a Catalunya

Tram. 250-01273/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27703).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

20702

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla especial de reserva de sòl i protecció dels camins de ronda

Tram. 250-01280/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27702).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre la creació d'un centre oficial d'ensenyament no universitari en llengua catalana a Perpinyà

Tram. 250-01281/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27702).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre la inclusió en el Pla de carreteres del 1995, com a via preferent, de la carretera que comunica Vic (Osona) amb la comarca del Ripollès

Tram. 250-01295/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27703).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre la inclusió en el Pla de carreteres del 1995, com a via preferent de doble calçada, de la carretera que comunica Vic (Osona) amb la comarca del Ripollès

Tram. 250-01296/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27703).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre la reparació del carril lateral, banda de mar, de l'autovia de Castelldefels a l'altura de Bellvitge (l'Hospitalet de Llobregat)

Tram. 250-01299/05

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa de la CPT, de l'11 de febrer de 1998

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI POPULAR (REG. 27299)

1

ESMENA NÚM. 1
D'addició
G. P. Popular

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a arranjar la deficient pavimentació i senyalització, la manca de voreres, i l'excés de vegetació al carril lateral banda mar, *així com la pavimentació del carril lateral banda muntanya en el què es produeix concentració d'aigua els dies de pluja*, de l'autovia de Castelldefels a l'alçada de Bellvitge, al municipi de l'Hospitalet de Llobregat.»

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 27701)

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a arranjar *la pavimentació i l'excés de vegetació del carril lateral banda mar* de l'autovia de Castelldefels, a l'alçada de Bellvitge, del p.k. 3, executant les sobres tan bon punt les disponibilitats pressupostàries ho permetin.»

Proposició no de llei sobre la transferència de les facultats d'execució de la legislació de l'Estat en matèria d'escorres particulars de conductors de vehicles de motor

Tram. 250-01300/05

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 27703).

Pròrroga: 4 dies hàbils.

Finiment del termini: 16.02.1998.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 11.02.1998.

Proposició no de llei sobre la comercialització d'ocells protegits criats en captivitat

Tram. 250-01328/05

Presentació: Sr. Francesc Ferrer i Gironès, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27202 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

El subscrit Francesc Ferrer i Gironès, diputat elegit per la circumscripció de Girona, adscrit al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, conjuntament amb la signatura dels diputats pertinents, i a l'empara del que regula el Reglament de la Cambra, formula una Proposició no de Llei sobre la comercialització d'ocells protegits criats en captivitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A Catalunya hi ha molts afeccionats a la cria d'ocells que els estimen com ningú i vetllen per la seva protecció amb el mateix o més amor en que ho pot fer l'Administració Pública. Dins d'aquesta afecció ocellaire, aquests criadors també tenen tinença i cria domèstica d'ocells des les espècies protegides dels quals en tenen cura de la seva reproducció.

D'acord amb la legislació actual, en no distingir els ocells salvatges, dels criats domèsticament, els ocellaires es troben en problemes legals per a la seva tinença i cessió. Cal recordar que per millor protecció de les aus i llur conservacionisme, l'interès dels ciutadans s'hauria d'inclinar només cap els ocells criats en captivitat domèsticament, i no pels que viuen en estat salvatge, els quals haurien de ser intocables.

Atesa la legislació europea sobre la matèria, aquest mateix problema el pateixen en diferents països euro-

peus. Però, després del cas «Vergy» que va passar a França, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, a Luxemburg, fou dilucidat el problema gràcies a la sentència del 8 de febrer de 1996, pel qual veredicte ara existeix jurisprudència sobre la matèria. Aquesta sentència palesa que segons la Directiva 79/409/CEE els poders públics han de prohibir la comercialització d'exemplars de les espècies protegides, sempre i quan visquin habitualment en estat salvatge, ara bé, aquesta mateixa sentència deixa perfectament clar, que «l'esmentada Directiva no es pot aplicar als espècimens d'aus nascuts i criats en captivitat».

Per aquesta causa, es fa imprescindible que el Govern de la Generalitat adopti les mesures necessàries per decretar que tota la legislació protectora de les aus continua en vigor, menys per la tinença i comercialització de les aus protegides que han nascut i criat a cura dels ocellaires, sota els controls o regulacions que es considerin pertinents per vigilar aquestes circumstàncies.

Per tot això, formulem la següent Proposició de Llei:

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat:

a) que vista la jurisprudència europea actual sobre la protecció de les aus, reguli mitjançant les normes positives més adients, la tinença i cessió dels ocells que han nascut i han estat criats domèsticament pels ocellaires catalans.

b) ensems s'insta que es reguli l'adquisició d'espècies que han nascut i han estat criades en captivitat, les quals tot i estant protegides dins del Principat de Catalunya, són de lliure comercialització en d'altres indrets europeus, sempre i quan siguin dedicats a llur reproducció i conservació pels ocellaires catalans vigilant sempre que en aquest interès no hi hagi ànim de lucre.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 1998

Francesc Ferrer i Gironès, Jordi Ausàs i Coll, Ernest Benach i Pascual, Josep Huguet i Biosca, Joan Ridao i Martín

Proposició no de llei sobre la reestructuració del tram de la carretera N-152 al seu pas pel Tagamanent (Vallès Oriental)

Tram. 250-01329/05

Presentació: Sra. Montserrat Tura i Camafreita, juntament amb cinc altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27204 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Montserrat Tura i Camafreita, Manel Nadal i Fàbregas, Pere-Jordi Piella i Vilaregut, Joan Roma i Cunill, Joan Ferran i Serafini, Joan Ganyet i Solé, Diputats del Grup Socialista fent ús d'allò que es preveu als articles 134

20704

i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació davant el Ple, la següent Proposició no de Llei.

La carretera N-152 de Barcelona a Puigcerdà és, sens dubte, uns dels eixos viaris més transitats de Catalunya atès que efectua la comunicació des del Barcelonès a la Cerdanya, però a la vegada és fonamental per a la mobilitat entre Barcelona i el Vallès Oriental i entre aquest Vallès i la comarca d'Osona, sense oblidar que és l'eix viari fonamental del Ripollès.

Diferents estudis de mobilitat assenyalen una freqüència cada vegada més elevada de desplaçaments entre el Vallès Oriental i Osona.

La N-152 –convertida, en una obra realitzada en multitud de fases, en autovia de quatre carrils i separades entre calçades– ha resolt diferents punts de col·lapse i d'accidentabilitat elevada, com havia estat el tram conegut com l'autovia de l'Ametlla.

Hi ha, però, un tram autovia desdoblada ara farà deu anys i situada en el terme municipal de Tagamanent que, al nostre criteri, no reuneix les adequades condicions de seguretat. En un tram d'uns 4 km. es poden trobar revolts molt tancats i mal peraltats i zones amb mal drenatge d'aigües pluvials.

En aquesta zona s'han produït multitud d'accidents que, per les dades que coneixem, pot calcular-se en una mitjana de quatre per setmana. Durant el mes de gener d'enguany en tres d'aquests accidents s'hi han produït víctimes mortals.

Una passada per aquest tram de carretera evidencia sense cap dubte que les tanques de seguretat, substituïdes ja diverses vegades, continuaven estant trencades per múltiples xocs, i que els separadors, molt útils en altres trams rectes de la mateixa carretera, aquí esdevenen un punt de col·lisió freqüent.

A més les condicions meteorològiques de l'hivern han empitjorat la situació d'una zona habitualment boirosa i amb moltes zones obagues.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

Per a totes aquestes raons i recollint la demanda de tots els usuaris d'aquesta via, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Elaborar i executar un projecte de reestructuració del tram de la N-152 al seu pas per Tagamanent, en un tram la llargària del qual agafi com a mínim des del P.km. (punt quilomètric) 44 fins al P.km. 48, amb especial atenció en el conegut com a P. km. 46. Aquesta reestructuració s'haurà de fer amb tot respecte per l'espai fluvial del congost.

2. De manera immediata, instal·lar elements que limitin la velocitat en aquest tram, més enllà de la senyalització tan sovint desatesa per la major part dels conductors.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 1998

Montserrat Tura i Camafreita, Manel Nadal i Fàbregas, Pere-Jordi Piella i Vilaregut, Joan Roma i Cunill, Joan Ferran i Serafini, Joan Ganyet i Solé

Proposició no de llei sobre el projecte executiu del nou accés a Sant Vicenç de Castellet (Bages) des de la carretera C-1411

Tram. 250-01330/05

Presentació: Sr. Joan Roma i Cunill, juntament amb cinc altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya
Reg. 27206 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Roma i Cunill, Manel Nadal i Farreras, Joan Ferran i Serafini, Mariano Gil i Agné, Montserrat Tura i Camafreita i Joan Ganyet i Solé, Diputada i Diputats del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació davant el Ple la següent Proposició no de Llei.

Des de sempre el municipi de Sant Vicenç de Castellet (Bages) ha estat molt mal comunicat amb la C-1411 malgrat el nombre d'habitants i l'enorme flux de vehicles que travessa la població.

Darrerament i després de llargues gestions es va inaugurar l'ampliació de l'únic pont d'entrada i sortida del casc urbà a la C-1411, obra finançada íntegrament per la Diputació de Barcelona i que com a mínim permet el pas simultani de dos vehicles i peatons sense perill. Tanmateix aquesta ampliació tot i millorar la precarietat de la connexió amb la C-1411 és clarament insuficient i en un indret molt complicat i perillós.

És per aquest motiu que al llarg del procés de revisió del Pla General es va arribar a un acord entre Ajuntament, Urbanisme i Carreteres per preveure un nou accés al municipi des de la C-1411 que seria bo per Sant Vicenç i També pel propi Eix del Llobregat puix que eliminaria l'actual punt perillós.

És per tots aquests motius que la Diputada i els Diputats sotasignats presenten la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a la redacció del projecte executiu del nou accés a Sant Vicenç de Castellet des de la C-1411, previst en el Pla General d'aquest municipi en el termini de sis mesos des de l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei. Igualment s'acorda l'execució de l'esmentat projecte en el termini màxim de dos anys des de la seva aprovació definitiva.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

Joan Roma i Cunill, Manel Nadal i Farreras, Joan Ferran i Serafini, Mariano Gil i Agné, Montserrat Tura i Camafreita, Joan Ganyet i Solé

Proposició no de llei sobre l'estudi de viabilitat tècnica, econòmica i financera del soterrament dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al seu pas per Pallejà (Baix Llobregat)

Tram. 250-01331/05

Presentació: Sra. Carme Figueras i Siñol, juntament amb quatre altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27221 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Carme Figueras i Siñol, Josep M. Rañé i Blasco, Manuel Nadal i Farreras, Montserrat Tura i Camafreita i Joan Ferran i Serafini, diputades i diputats del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació, la Proposició no de llei següent:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En relació al projecte de desdoblament de la via dels ferrocarrils de la Generalitat des de Sant Boi de Llobregat fins a Martorell, per tal d'augmentar la freqüència de pas i convertir l'actual «Carrilet» en el que s'anomena «Metro del Baix».

Atès que aquest traçat del ferrocarril travessa el municipi de Pallejà i que l'Ajuntament d'aquest municipi va adoptar acords plenaris del 29 de març de 1996 i del 9 de juny de 1997 demanant l'elaboració d'un estudi de viabilitat del soterrament dels FGC al seu pas per la població de Pallejà i el posterior soterrament.

Atès que s'ha constituït a la població la plataforma «Coordinadora prosoterrament» per tal de reivindicar l'eliminació de la barrera física que constitueix la via del tren, que separa la població en dos sectors i dificulta la mobilitat dels ciutadans.

Atès que cal estudiar, abans de procedir a efectuar el desdoblament en superfície, quin seria el major cost que implicaria procedir al soterrament de la via en el seu pas pel casc urbà de Pallejà, per tal de valorar les seves possibilitats tècniques i econòmiques.

És per tot el que s'ha exposat, que els diputats i diputades sotassignants, formulen la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a elaborar, en un termini de tres mesos, un estudi de viabilitat tècnica, econòmica i financera del soterrament dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al seu pas per la població de Pallejà (Baix Llobregat)

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998.

Carme Figueras i Siñol, Josep M. Rañé i Blasco, Manuel Nadal i Farreras, Montserrat Tura i Camafreita, Joan Ferran i Serafini

Proposició no de llei sobre les obres de construcció i de condicionament de l'eix Vic (Osona) - Olot (Garrotxa) - Figueres (Alt Empordà)

Tram. 250-01332/05

Presentació: Sr. Daniel Terradellas i Redon, juntament amb sis altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27222 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Daniel Terradellas i Redon, Manel Nadal i Farreras, Martí Sans i Pairutó, Pere Jordi Piella i Vilaregut, Marina Geli i Fàbrega, Xavier Guitart i Domènech i Martí Carnicer i Vidal, diputats del Grup Socialista, fent ús d'allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de llei sobre l'Eix Vic-Olot-Figueres

La recent posta en funcionament de l'Eix Transversal coopera a la vertebració del país per unes comarques que necessitaven, a més, una comunicació fluida entre elles. El Pla de Carreteres de la Generalitat contempla aquesta comunicació entre Vic i les comarques gironines amb un brancal ja executat per les Guàrdies i un altre cap a Olot a través d'un túnel per Bracons. Aquesta obra llargament reivindicada per sectors institucionals, empresarials i socials de la zona, cada vegada té més simpaties, ateses les dificultats de comunicació existents i també per la millora de les garanties que preveu el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, tant pels aspectes mediambientals, de funcions i de traçat.

A la ciutat d'Olot, aquest ramal de l'Eix Transversal enllaçarà amb l'Eix Pirinenc, que és encara de competència estatal, que té aprovat el traçat de desdoblament de la capital de la Garrotxa fins a Besalú. Aquest tram contempla la mil vegades reivindicada variant de Castellfollit de la Roca i també la de Besalú. La N-260, encamina el trànsit cap a França a través d'un tram que fa pocs anys va millorar notablement el seu traçat fins a Figueres, on també es fa necessària la connexió amb la N-II amb una variant.

La Comissió de suport de l'Eix Vic-Olot-Figueres, entitat que acull representants dels sectors afectats de les tres comarques implicades, impulsa la cooperació de les dues administracions competents en aquest Eix amb la voluntat d'aconseguir una obra que incorpori aquesta zona a les xarxes principals de comunicacions i superi definitivament els handicaps territorials, econòmics i socials de les zones afectades per els dèficits de comunicacions.

Per altra banda, la connexió amb la N-II i l'A-7 al nord de Figueres, implica una clara finalitat de caràcter transfronterer, com també ho serà la millora de Llançà-Portbou.

20706

Per tant, aquest Eix té, per una banda una clara implicació estructural pel país donat que vertebrava bona part del Nord oriental de Catalunya; relaciona tres comarques veïnes amb dificultats de comunicació; afecta a dues administracions competents: Govern de l'Estat i Generalitat de Catalunya, té per altra banda uns pressupostos amb dubtes que puguin ser assumibles en un termini raonable. Si tenim en compte la clara relació fronterera de l'Eix esmentat, atès que esdevindria un pas alternatiu a la N-II i l'A-7, per acostar La Jonquera a l'Eix Transversal a Vic i d'aquí a l'àrea barcelonina.

Atès que la Unió Europea atorga a l'Estat recursos per cofinançar infraestructures que tinguin unes característiques determinades que l'esmentat Eix les reuneix adequadament.

Per aquestes raons, formulen la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a coordinar-se amb el Govern de l'Estat per tal d'aconseguir cofinançament dels Fons de Cohesió de la Unió Europea per l'execució d'obres de construcció i condicionament de l'Eix Vic-Olot-Figueres.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 1998

Daniel Terradellas i Redon, Manel Nadal i Farreras, Martí Sans i Pairutó, Pere Jordi Piella i Vilaregut, Marina Geli i Fàbrega, Xavier Guitart i Domènech i Martí Carnicer i Vidal

Proposició no de llei sobre la convocatòria d'un concurs públic per a l'adjudicació de la concessió de la gestió de l'autopista A-16 en el tram Sitges (Garraf) - el Vendrell (Baix Penedès)

Tram. 250-01333/05

Presentació: Sra. M. Assumpta Baig i Torras, juntament amb set altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27223 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Assumpta Baig i Torras, Manel Nadal i Farreras, Montserrat Tura i Camafreita, Martí Carnicer i Vidal, Montserrat Duch i Plana, Joan Ferran i Serafini, Mariano Gil i Agné i Josep Abelló i Padró, Diputades i Diputats del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació davant el Ple la següent Proposició no de Llei

El passat mes de desembre el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va emetre una Sentència en la que declarava la nul·litat del Decret 344/94, de la Generalitat de Catalunya, que ampliava la concessió atorgada a AUCAT per a la construcció del tram Sitges-EI Vendrell de l'A-16.

En els fonaments de la Sentència s'assenyala que les obres d'ampliació s'havien d'haver adjudicat mitjançant concurs obert i a més s'indica que a través del concurs públic s'hauria pogut aconseguir amb més seguretat i transparència un afecte reductor de costos i tarifes.

Aquesta és la segona sentència que anul·la la concessió d'autopistes catalanes per part de la Generalitat

Els Diputats sotasignants consideren imprescindible una rectificació per part de la Generalitat de Catalunya i procedint a la convocatòria de concurs públic per a la realització de les obres i la gestió de la A-16 en el tram Sitges-EI Vendrell.

Som coneixedors que les obres estan pràcticament acabades, però estem convençuts que en una convocatòria pública i oberta, tenint en consideració els costos de l'obra realitzada es podria encara negociar una millor concessió en favor d'una rebaixa de les tarifes dels usuaris.

És per aquests motius que les Diputades i els Diputats sotasignats presenten la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a convocar un concurs públic per a l'adjudicació de la concessió de la gestió de l'autopista A-16 en el tram Sitges-EI Vendrell.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

Assumpta Baig i Torras, Manel Nadal i Farreras, Montserrat Tura i Camafreita, Martí Carnicer i Vidal, Montserrat Duch i Plana, Joan Ferran i Serafini, Mariano Gil i Agné i Josep Abelló i Padró

Proposició no de llei sobre l'oposició al projecte del Ministeri d'Indústria de fer passar per l'alt Pirineu català les línies d'alta tensió que han d'unir les xarxes elèctriques espanyola i francesa

Tram. 250-01334/05

Presentació: Sr. Joan M. Ganyet i Solé, juntament amb cinc altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27290 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Ganyet i Solé, Antoni Siurana i Zaragoza, Manel Nadal i Farreras, Ramon Vilalta i Oliva, Josep M. Rañé i Blasco i Montserrat Tura i Camafreita, Diputades i Diputats del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació davant el Ple la següent Proposició no de Llei.

El Govern Espanyol s'ha proposat fer passar per l'Alt Pirineu Català –i més concretament per les comarques

del Pallars Sobirà i Jussà—l'anomenada autopista elèctrica, el traçat d'alta tensió (400.000 volts) que ha de connectar les xarxes de transport d'energia elèctrica de França i Espanya, unint les centrals de producció de Cazaril, a l'Arieja, i de Terol, a l'Aragó. Aquesta proposta, presentada recentment pel ministre d'indústria espanyol, Josep Piqué, al govern francès, substitueix un projecte inicial, que preveia fer passar aquestes línies d'alta tensió entre Aragó i Navarra, per la Vall de Biescas i el Port de la Pez. El nou traçat significaria que l'autopista elèctrica entraria a Catalunya pel Pallars Sobirà —per la vall de Salau i Alòs d'Isil— vorejant el Parc Nacional d'Aigüestortes, fins enllaçar amb la central de Sallent. En aquest punt es confluiria amb un altre ramal de la xarxa d'alta tensió procedent de Graus (Osca).

Considerant que els ajuntaments del Pallars i els consells comarcals respectius, s'han manifestat en l'exigència de més informació sobre aquest projecte del Govern Central i es plantegen efectuar una forta oposició a què s'executi.

Atès que no seria justificable una actitud ambigua per part del Govern Català, que en realitat significaria una gravíssima contradicció amb figures de protecció del medi com el Parc Nacional d'Aigüestortes i els espais d'interès natural, i tenint en compte que l'àrea per on pretesament hauria de passar aquesta línia és una zona d'altíssim valor ecològic, i per tant és urgent una clarificació per part dels màxims responsables del Govern de la Generalitat.

És per tots aquests motius que la Diputada i els Diputats sotasignats presenten la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Manifestar-se oficialment en contra del Projecte del Ministerio de Industria, de fer passar per l'Alt Pirineu Català les línies d'alta tensió que han d'unir les xarxes elèctriques espanyola i francesa, i a presentar a la Cambra tota la informació de què disposa al respecte.
2. Obrir immediatament un procés d'informació i consultes amb els ajuntaments afectats, amb els consells comarcals dels Pallars Jussà i Sobirà i de l'Alta Ribagorça, amb les organitzacions de defensa de la natura i amb els empresaris turístics, i els sindicats i organitzacions ramaderes de la zona.

Palau del Parlament, 3 de gener de 1998

Joan Ganyet i Solé, Antoni Siurana i Zaragoza, Manel Nadal i Farreras, Ramon Vilalta i Oliva, Josep M. Rafié i Blasco, Montserrat Tura i Camafreita

Proposició no de llei sobre l'adequació d'accessos suficients i segurs als barris de Ca n'Illa i Can Tarrés, a la Garriga (Vallès Oriental)

Tram. 250-01335/05

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds (IC-EV)

Reg. 27292 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El barri de Ca n'Illa situat en la part sud-oest de La Garriga, té per accés principal dels vianants a la resta del casc urbà, el tram antic de la carretera nacional 152 provenint dels veïns municipis de Granollers i les Franqueses del Vallès. Aquest tram avui anomenat Carretera Nova és força transitat tant d'entrada com de sortida de La Garriga. Alhora, la cruïlla de la Carretera Nova amb l'avinguda de la Generalitat és molt transitada ja que és l'accés dels vehicles que es dirigeixen a les zones industrials de Ca n'Illa, cal Met Sidro i Congost o bé a la carretera de l'Ametlla i a l'autovia.

Cal assenyalar també que al barri de Ca n'Illa hi ha l'I.E.S. la Garriga, amb estudis d'ESO i Formació Professional, essent les cruïlles de la Carretera Nova amb els carrers Saturn i Avinguda de la Generalitat els accessos principals i l'únic accés que actualment està senyalitzat és un pas de vianants a la cruïlla de la Carretera Nova amb el carrer Saturn, proper a una corba que resta visibilitat. Tampoc existeix cap accés habilitat per persones amb disminució física.

Per aquest motius, el Grup parlamentari d'IC-EV presenta la següent,

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

Procedir, abans del 31 de desembre de 1998, a l'adequació d'accessos suficients i segurs als barris de Ca n'Illa i Can Tarrés, a La Garriga, amb les corresponents semaforitzacions i passos de vianants senyalitzats, amb accessos habilitats per persones amb disminució física.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

Roc Fuentes i Navarro
Diputat

Jordi Guillot i Miravet
Portaveu

20708

Proposició no de llei sobre la intensificació de les campanyes de promoció del transport públic

Tram. 250-01336/05

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 27304 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu adjunta del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Davant la imminent aprovació, per part de la Comissió de Medi Ambient del Parlament Europeu, de la Directiva anomenada «Auto oil», un important grup d'organitzacions ecologistes han insistit en què les dues vies per disminuir la contaminació que produeix el trànsit són, per una banda, obtenir combustibles més nets i, per una altra, potenciar la utilització del transport públic.

Per la qual cosa es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a intensificar les campanyes de promoció del transport públic, en col·laboració amb les altres institucions implicades a Catalunya.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

M. Dolors Nadal i Aymerich

Proposició no de llei sobre la construcció durant l'any 1998 de la carretera Martorell - Sant Sadurní d'Anoia, amb connexió amb l'autovia del Baix Llobregat i la inclusió d'aquest projecte dins el proper quadrienni 1998-2002

Tram. 250-01338/05

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 27312 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Montserrat i Culleré, Portaveu del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Consorci de la xarxa viària va presentar a la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques un estu-

di de la nova carretera Martorell - Sant Sadurní d'Anoia i connexió amb l'autovia del Baix Llobregat amb presència de set alcaldes, a l'anterior Conseller de Política Territorial, Sr. Artur Mas, i el Director General de Carreteres.

Al llarg de les reunions mantingudes es va obtenir el compromís d'incloure la seva construcció amb caràcter prioritari en el proper quadrienni 1998-2002 del Pla de Carreteres de la Generalitat.

L'actual carretera 243, pertanyent a la Diputació, en el seu tram Martorell-Sant Sadurní, té més de 160 corbes en només 20 km, la qual cosa la converteix en un itinerari magnífic per fer bicicleta o passejar, però no passa de ser un camí de carro asfaltat i queda molt lluny de les actuals necessitats per tal de comunicar el Baix Llobregat amb el Penedès.

La manca d'un trasllat ràpid, còmode i segur, que actualment no és pot fer per l'esmentada carretera, i la duresa del peatge de l'autopista A-7, constitueixen un fre per les comunicacions d'aquesta comarca i pel desenvolupament econòmic de les viles que agrupa el Consorci Xarxa Viària.

L'execució del nou traçat haurà de substituir l'actual carretera tot reduint el trajecte en vuit quilòmetres, amb una llargària de 12,5 km fins a l'encreuament amb la carretera N-II a Martorell i 1,5 km des d'aquest punt fins a la seva connexió amb l'autovia del Baix Llobregat.

Així mateix, l'estudi preveu un carril de 3,5 metres en cada sentit amb uns vorals de 115 metres i unes pendents no superiors al 4%, en un termini d'execució de les obres de 2 anys, amb un pressupost aproximat de 3.200.000.000 de pessetes.

Donat que el millorament de les infraestructures permetrà millorar les comunicacions a la zona compresa entre Martorell, Castellví de R, Gelida, Sant Llorenç d'Hortons, Sant Esteve Sesrovires, Sant Sadurní d'Anoia i d'altres, i la transcendència de les activitats industrials, de serveis i comercials que afectarà les empreses de la comarca que veuran així incrementada la seva competitivitat amb reducció de despeses i temps de transport,

Es presenta la següent,

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Realitzar al llarg de l'exercici 1998, el projecte executiu de la carretera Martorell

Sant Sadurní d'Anoia, amb connexió amb l'autovia del Baix Llobregat.

2. Incloure amb caràcter prioritari, el projecte executiu i l'obra de l'esmentada carretera dins el proper quadrienni 1998-2002.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

M. Dolors Montserrat i Culleré

Proposició no de llei sobre la construcció del centre d'assistència primària de la Poble de Segur (Pallars Jussà)

Tram. 250-01339/05

Presentació: Sr. Jordi Ausàs i Coll, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27314 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Ausàs i Coll, Diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), d'acord amb el que preveuen els articles 134 i concordants del Reglament de la Cambra, conjuntament amb la signatura dels diputats corresponents, presenta la següent Proposició no de llei sobre la construcció del Centre d'Assistència Primària de la Poble de Segur (Pallars Jussà).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des de l'any 1991 el Centre d'Assistència de Primària de la Poble de Segur (Pallars Jussà) es troba ubicat en unes dependències provisionals, pertanyents a la Residència Verge de Ribera. Aquestes instal·lacions han estat qualificades pel mateix Departament de Sanitat com a provisionals i alhora insuficients per tal de fer front a les necessitats que en el camp de l'assistència primària té plantejades la Poble de Segur.

Set anys després de l'adequació, com a Centre d'Assistència Primària, dels actuals locals, les necessitats han quedat encara més paleses i la provisionalitat ha comportat unes mancances impròpies dels equipaments sanitaris actuals.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a presentar al llarg de 1998 la redacció del projecte de construcció del Centre d'Assistència Primària de la Poble de Segur (Pallars Jussà) i a realitzar aquesta obra el 1999.

Palau del Parlament, 30 de gener de 1998

Jordi Ausàs i Coll, Ernest Benach i Pascual, Joan Ridao i Martin, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep-Lluís Carod-Rovira

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els ensenyaments dels plans de transició al treball i els cursos de garantia social

Tram. 250-01340/05

Presentació: Sr. Josep Huguet i Biosca, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27316 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb la signatura de quatre diputats més

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els ensenyaments de Transició al Treball i Garantia Social.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els principis generals anunciats al començament del capítol III de la recentment aprovada Llei sobre els usos lingüístics a Catalunya, pels que el català és la llengua pròpia i el vehicle d'expressió normal de l'ensenyament en tots els nivells i les modalitats, només són garantits, de forma explícita, en el nivell de l'ensenyament obligatori.

Els cursos de garantia social, plans de transició de treball, escoles-taller i cases d'ofici afecten segons dades oficials a un 20% de l'alumnat d'ESO que no es gradua, en la realitat en algunes zones entre el 30% i el 40%. Són alumnes que precisament no han assolit els nivells previstos - inclosos els de llengua - en l'ensenyament obligatori; alumnes que probablement rebran la darrera escolarització abans de la incorporació al món del treball. I per tant als que cal facilitar-los l'accés al món laboral i a l'entorn social; i en un i altre caldria assegurar la seva competència lingüística, la possibilitat d'entendre, escriure i parlar amb fluïdesa la llengua catalana, com a pròpia de Catalunya. La constitucionalitat d'aquesta proposta reconeguda pel Consell Consultiu fa possible presentar la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el Govern a

1. Garantir que la llengua vehicular dels cursos de Garantia Social, dels Plans de Transició al Treball, de les Escoles-Taller, de les cases d'oficis i de qualsevol curs de formació professional no reglada depenent de l'administració pública, serà el català.

2. Garantir que el professorat destinat a aquests ensenyaments conegui suficientment les dues llengües ofi-

20710

cials, d'acord amb les exigències de la seva tasca docent i estigui en condicions de poder-ne fer ús.

Palau del Parlament, 28 de gener 1998

Josep Huguet i Biosca, Ernest Benach i Pascual, Josep-Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Josep Bargalló i Valls

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els centres d'idiomes i d'ensenyament de règim especial

Tram. 250-01341/05

Presentació: Sr. Josep Huguet i Biosca, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27317 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb la signatura de quatre diputats més

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els Centres d'Idiomes i Ensenyament de règim especial.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els principis generals anunciats al començament del capítol III de la recentment aprovada Llei sobre els usos lingüístics a Catalunya, pels que el català és la llengua pròpia i el vehicle d'expressió normal de l'ensenyament en tots els nivells i les modalitats, només són garantits, de forma explícita, en el nivell de l'ensenyament obligatori.

En els centres d'idiomes, molt sovint només el castellà és utilitzat com a idioma vehicular subaltern de la llengua estrangera que s'imparteix. Això impedeix als alumnes catalanoparlants poder estudiar qualsevol llengua estrangera directament des de la pròpia, i havent de utilitzar el castellà com a intermediari lingüístic. En un moment on les noves generacions d'estudiants han estat escolaritzats en català i per tant tenen ple domini d'aquesta llengua és un retrocés que en els centres d'ensenyament d'idiomes no puguin utilitzar el català com a llengua vehicular subaltern. Per raons similars caldria assegurar la presència del català i de l'ensenyament en català en la resta d'escoles de règim especial. La constitucionalitat d'aquesta proposta reconeguda pel Consell Consultiu fa possible presentar la següent

Per això es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el Govern a:

1. Garantir reglamentàriament que els centres d'ensenyament de règim especial d'idiomes imparteixin l'ensenyament de les dues llengües oficials, així com

l'oferta suficient de cursos en què la llengua vehicular subaltern a l'idioma ensenyat sigui la catalana.

2. Garantir reglamentàriament que en els ensenyaments de règim especial en què no s'ensenyi llengua cal utilitzar el català com a llengua vehicular i s'han d'oferir cursos de llengua catalana als alumnes que en tinguin un coneixement insuficient.

3. Garantir que el professorat destinat a aquests ensenyaments conegui suficientment les dues llengües oficials, d'acord amb les exigències de la seva tasca docent i estigui en condicions de poder-ne fer ús.

Palau del Parlament, 29 de gener 1998

Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló i Valls, Josep-Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Ernest Benach i Pascual

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els cursos de formació ocupacional i de formació continuada

Tram. 250-01342/05

Presentació: Sr. Josep Huguet i Biosca, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27318 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb la signatura de quatre diputats més

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en la Formació Ocupacional i Formació Continuada.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Cada cop és més important el volum de fons dedicats a polítiques actives d'ocupació i, dins d'aquestes, a la formació de treballadors aturats o aturades o al reciclatge de treballadors/es amb feina. Aquests ensenyaments ocupacionals o de reciclatge han de considerar-se un servei públic en tant que el seu objectiu ho és, i el seu finançament majoritàriament procedeix de fons públics. O en qualsevol cas s'hauria de considerar un servei que ofereixen empreses subvencionades o concertades amb la Generalitat. Per tant, les empreses que es dediquen a l'ensenyament ocupacional i a la formació continuada que actuen a Catalunya no poden passar per alt el fet que una de les llengües oficials i, la pròpia de Catalunya, és el català. Aquest fet, per desgràcia, no és corrent en aquests àmbits de l'ensenyament de manera que es produeix una greu discriminació dels treballadors i treballadores catalanoparlants, aturats o no, que no poden accedir a la formació necessària per aconseguir lloc de treball o per reciclar-se en la llengua que dominen més, perquè és la pròpia; i això significaria un atemptat als drets individuals i a la igualtat d'oportunitats.

Per aquestes raons es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el Govern a:

1. Garantir que en els ensenyaments no reglats s'ofereixin almenys el 50% d'hores lectives en català i que els materials escolars estiguin almenys editats en català. Aquesta garantia s'aplicarà òbviament a les autoscoles on s'imparteix la formació per a l'obtenció dels permisos de conducció i en els centres de preparació per a l'obtenció de titulacions nàutiques.
2. Garantir que els cursos de Formació Ocupacional subvencionats amb fons públics ofereixin un 50% almenys d'hores lectives en català i que els materials escolars estiguin almenys editats en català.
3. Garantir que els cursos de formació continuada, subvencionats amb fons públics, s'impartiran almenys en un 50% d'hores lectives en català i que els materials formatius utilitzats s'editin almenys en català.
4. Garantir que el professorat destinat a aquests ensenyaments conegui suficientment les dues llengües oficials, d'acord amb les exigències de la seva tasca docent i estigui en condicions de poder-ne fer ús.

Palau del Parlament, 29 de gener 1998

Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló i Valls, Josep Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Ernest Benach i Pascual

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística a les universitats

Tram. 250-01343/05

Presentació: Sr. Josep Huguet i Biosca, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 27319 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb la signatura de quatre diputats més

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística a la Universitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Si el català és la llengua pròpia - alhora que oficial - de Catalunya és lògic pensar que després d'una escolarització obligatòria en català, un estudiant universitari pugui tenir el dret de rebre tot el seu ensenyament universitari en català si així ho escull, com és una obvietat per qualsevol universitari danès, noruec o islandès amb menys conciutadans que a Catalunya, i per descomptat ho és a Madrid, Salamanca o Granada per a qualsevol alumne d'aquestes ciutats. Per altra banda, una institució pública com la Universitat hauria de garantir l'oferta en català de materials bàsics d'estudi en tots els suports (paper, audiovisual, informàtic...).

La constitucionalitat d'aquesta proposta reconeguda pel Consell Consultiu fa possible presentar la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el govern a garantir que:

1. Els centres d'ensenyament superior i universitari assegurin el dret a una oferta educativa completa en llengua catalana, per mitjà de la selecció i la distribució de personal docent degudament capacitat.
2. Els centres d'ensenyament superior i universitari ofereixin els materials formatius bàsics en tots els suports (paper, informàtic, audiovisual) almenys en català.

Palau del Parlament, 29 de gener 1998

Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló i Valls, Josep Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Ernest Benach i Pascual

Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en els cursos de formació permanent d'adults

Tram. 250-01344/05

Presentació: Sr. Josep Huguet i Biosca, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 27326 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb la signatura de quatre diputats més

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la igualtat lingüística en la Formació Permanent.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els principis generals anunciats al començament del capítol III de la recentment aprovada Llei sobre els usos lingüístics a Catalunya, pels que el català és la llengua pròpia i el vehicle d'expressió normal de l'ensenyament en tots els nivells i les modalitats, només són garantits, de forma explícita, en el nivell de l'ensenyament obligatori.

L'àmbit de l'educació d'adults actua sobre uns segments de la població que han tingut dificultats en l'aprenentatge en el període d'escolarització obligatòria, i per això és vital per garantir la igualtat de drets dels ciutadans de Catalunya que, aquests segments, rebin un ensenyament suficient en català per a garantir-ne la competència lingüística. La constitucionalitat d'aquesta proposta reconeguda pel Consell Consultiu fa possible presentar la següent

20712

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el govern a:

1. Assegurar que en els cursos de formació permanent d'adults s'imparteixi l'ensenyament del català i del castellà, així com l'ús del català en, almenys, el 50% de les hores lectives per tal de garantir la competència lingüística.

2. Garantir que el professorat destinat a aquests ensenyaments conegui suficientment les dues llengües oficials, d'acord amb les exigències de la seva tasca docent i estigui en condicions de poder-ne fer ús.

Palau del Parlament, 28 de gener 1998

Josep Huguet i Biosca, Josep Bargalló i Valls, Josep Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Ernest Benach i Pascual

Proposició no de llei sobre les accions a dur a terme per a facilitar el diàleg amb el moviment okupa

Tram. 250-01345/05

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 27334 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ramon Camp i Batalla, Portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que disposa l'article 134 del Reglament del Parlament, presenta la següent Proposició no de Llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El moviment «okupa» és un fenomen de creixent actualitat a Catalunya. Avui hom pot arribar a parlar del voltant de 150 «okupacions».

Amb l'aprovació del nou Codi Penal i l'augment dels desallotjaments, el moviment «okupa» s'ha radicalitzat i s'han produït episodis de conflicte urbà.

Davant d'aquesta constatació és essencial fer l'esforç per comprendre la naturalesa i els objectius de les «okupacions». A aquest afecte, l'informe de la Secretaria General de Joventut, elaborat amb aportacions de diverses administracions, associacions i experts, fa palès que la problemàtica «okupa» és polièdrica. Així, inclou tant una dimensió de caire social (accés a l'habitatge i integració laboral) com, sobretot, un vessant de qüestionament de les formes de participació actuals. Aquesta segona dimensió es pot entendre com una contribució al debut democràtic sobre el modal de societat, i en moltes ocasions es concreta en projectes de dinamització cultural que mobilitzen un nombre important de joves.

Les administracions públiques estan duent a terme polítiques en el camp de l'habitatge i la inserció social que cal seguir reforçant.

Tanmateix, no s'han trobat encara fórmules prou estes per integrar dins de la normalitat les activitats de tipus alternatiu que promouen els col·lectius «okupes».

Sens perjudici de la necessitat de fer complir la legalitat vigent en àmbits com el respecte a la propietat, la pau social o salubritat pública, existeixen escaletxes suficients per al diàleg i la recerca conjunta de solucions.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat de:

a) Prendre consciència de la conveniència de fomentar el diàleg amb el moviment «okupa», en els casos on sigui possible.

b) Impulsar les vies d'intermediació que facilitin l'esmentat diàleg, mitjançant interlocutors que gaudeixin de la necessària credibilitat als ulls de tots els actors implicats.

c) Promoure les actuacions i condicions necessàries des de les administracions públiques per tal que el diàleg pugui fructificar.

Palau del Parlament, 28 de gener de 1998.

Ramon Camp i Batalla
Portaveu del Grup Parlamentari
de Convergència i Unió

Proposició no de llei sobre la senyalització viària de la ruta Barcelona - Andorra

Tram. 250-01346/05

Presentació: Sr. Jordi Ausàs i Coll, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27362 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Jordi Ausàs i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb la signatura de quatre diputats del G.P. d'ERC.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la senyalització viària de la ruta Barcelona-Andorra

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La carretera N-145 -de la Seu d'Urgell a Andorra-, al terme municipal de la Seu d'Urgell (Alt Urgell) informa mitjançant la corresponent senyalització viària de l'opció de dirigir-se a Barcelona o bé a Andorra a través del Túnel del Cadí, però en cap cas s'informa de la possibilitat de fer-ho a través de la C-1313 per Ponts (Noguera) o bé a través de la C-149 per Solsona (Solsonès). La N-145 és de titularitat estatal i per tant correspon a l'administració espanyola realitzar els canvis pertinents en els corresponents plafons informatius.

Cal dir però que a altres infraestructures viàries diferents del Govern de la Generalitat succeeix exactament el mateix i es produeixen informacions clarament favorables a la utilització del Túnel del Cadí, oblidant sistemàticament l'opció d'utilitzar l'Eix del Segre, passant per Solsona, Ponts, Oliana i Organyà.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Modificar els indicadors de la xarxa viària catalana per tal que s'informi amb claredat de la possibilitat d'utilitzar tant el Túnel del Cadí i la N-260, com la C-149 (Solsonès) i la C-1313, en la ruta de Barcelona a Andorra.

2. Reclamar al Govern de l'estat la presència de l'opció C-1313, a més de la ja existent relativa al Túnel del Cadí, en els plafons informatius de l'encreuament de la N-260 i la N-145, al terme municipal de La Seu d'Urgell.

Palau del Parlament, 3 de febrer 1998

Jordi Ausàs i Coll, Jordi Portabella i Calvete, Josep Huguet i Biosca, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep-Lluís Carod-Rovira

Proposició no de llei l'inici de negociacions amb la Unesco per a declarar patrimoni de la humanitat el conjunt romànic de la Vall de Boí

Tram. 250-01347/05

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 27364 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Montserrat i Culleré, Portaveu, i Josep M. Fabregat i Vidal, Diputat del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que preveuen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El director general de la Unesco, ha anunciat que el conjunt artístic que configuren les esglésies romàniques de la Vall de Boí –Sant Climent i Santa Maria de Taüll, Sant Joan de Boí, Santa Eulàlia d'Erill la Vall, Sant Feliu de Barruera, la Nativitat de Durro, Santa Maria de Cardet, l'Assumpció de Coll i les ermites de Sant Quiric de Durro i de Taüll– no serà declarat, de moment, Patrimoni de la Humanitat perquè no recull «elements d'excepcionalitat respecte a d'altres projectes».

El romànic de la Vall de Boí és excepcional per la concentració en un espai reduït d'un elevat nombre d'esglésies d'un mateix estil arquitectònic, conservat al llarg del temps amb poques modificacions que hagin alterat significativament la seva concepció inicial, que fan que a la Vall de Boí es localitzi una de les mostres més pures del romànic llombard català, la qual cosa justifica plenament l'excepcionalitat, la importància i el

valor històric del conjunt d'esglésies romàniques de la Vall de Boí.

Aquest fet ha estat reconegut per prestigiosos historiadors d'art,

Per la qual cosa es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a endegar les negociacions necessàries davant la UNESCO per tal de sensibilitzar aquesta entitat sobre l'excepcionalitat i la importància del conjunt romànic de la Vall de Boí, amb la finalitat que sigui declarat Patrimoni de la Humanitat.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

M. Dolors Montserrat i Culleré Josep M. Fabregat i Vidal

Proposició no de llei sobre les mesures a prendre per al control de la velocitat dels vehicles pel municipi de la Vall de Cardós (Pallars Sobirà)

Tram. 250-01348/05

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 27365 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Montserrat i Culleré Portaveu, Josep M. Fabregat i Vidal i Rafel Luna i Vivas, Diputats, conjuntament i en representació del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que preveuen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Ajuntament de la Vall de Cardós, al Pallars Sobirà, s'ha adreçat en diferents ocasions a la Direcció General de Carreteres de la Generalitat perquè aquesta prengui mesures per tal d'evitar possibles accidents en les travessies del municipi i, especialment, a la travessia d'Ainet.

La Direcció General de Carreteres de Lleida ha manifestat que la cruïlla ja està suficientment senyalitzada, però els vehicles continuen circulant amb velocitats que van de 80 a 100 quilòmetres quan la velocitat està limitada a 50 Km/h.

Per la qual cosa es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu per tal de prendre les mesures per assegurar que el vehicles que circulen per la Vall de Cardós, al Pallars Sobirà, i especialment a la cruïlla d'Ainet no superin els 50 Km/h.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

M. Dolors Montserrat i Culleré, Josep Maria Fabregat i Vidal, Rafael Luna i Vivas

20714

Proposició no de llei sobre la presentació d'un calendari d'execució de les obres de la carretera L-504, des de la cruïlla de Tírvia fins al nucli de Tavascan, al municipi de Lladorre (Pallars Sobirà)

Tram. 250-01349/05

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 27366 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Montserrat i Culleré, Portaveu, Josep Maria Fabregat i Vidal i Rafel Luna i Vivas, Diputats, conjuntament i en representació del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que preveuen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Generalitat de Catalunya, durant l'any 1995 va executar les obres del tram entre Llavorsí i fins a la cruïlla de Tírvia, corresponent a la carretera L-504 a la Vall de Cardós.

En aquest moment s'està treballant en l'estudi de l'impacte ambiental del tram que arriba fins a Tavascan, el qual té un pressupost de 825 milions de pessetes. Cal dir també que s'ha licitat la redacció del projecte de millora des de Ribera fins a la cruïlla d'Esterri d'Alòs. Aquestes obres no tenen cap calendari d'execució ni partides pressupostàries per poder iniciar-les, i a la vegada cal dir que són carreteres de gran importància per al desenvolupament turístic del Pallars Sobirà i, més concretament, de la Vall de Cardós.

Per la qual cosa es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu per tal que:

1. Es presenti durant l'any 1998 un calendari d'execució de les obres de la carretera L-504, des de la cruïlla de Tírvia fins a Tavascan.
2. Incloure en el proper exercici pressupostari una partida per tal de poder iniciar l'execució de les obres de l'esmentada carretera.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

M. Dolors Montserrat i Culleré, Josep M. Fabregat i Vidal, Rafael Luna i Vivas

Proposició no de llei sobre la posada en marxa d'un sistema de difusió de noves tecnologies

Tram. 250-01350/05

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 27431 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu adjunta del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La internacionalització de les empreses avançarà ràpidament en el marc de la moneda única que crearà mercats més oberts i competitius. Aquest procés té lloc en economies evolucionades en les quals el grau d'exigència dels clients és cada cop més alt, per la qual cosa aspectes com, qualitat, innovació i servei són factors que s'afegeixen a la contínua exigència de reducció de preus. En aquest context la tecnologia disponible i els mitjans d'accés a mercats cada cop més amplis es converteixen en factors clau de la competitivitat.

La mitjana de les empreses industrials catalanes té una dimensió reduïda per la qual cosa el volum de recursos que genera és, en moltes ocasions, petit per intentar amb èxit projectes ambiciosos, tant en la vessant industrial com la comercial. Això comporta l'abandonament del desenvolupament d'idees prometedores o el endarreriment en la seva aplicació, amb el risc de deixar escapar oportunitats empresarials importants.

L'accés a tecnologia ja disponible permet estalviar temps, evitar vies d'investigació que poden resultar inútils i accedir a mètodes ja provats, la qual cosa suposa una menor despesa que el desenvolupament directe de nous productes o mètodes productius, però també la despesa de detectar aquests mètodes i productes comporta temps i despesa que és alt per a una empresa petita o mitjana.

Per la qual cosa es presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a estudiar i posar en marxa un sistema de difusió de noves tecnologies, que s'inspiri en models similars ja provats en altres autonomies i en altres experiències internacionals.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 1998

M. Dolors Nadal i Aymerich

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi dels camins, les pistes forestals i les carreteres que permetrien enllaçar poblacions veïnes d'una banda i altra de la frontera estatal de la zona pirinenca catalana

Tram. 250-01351/05

Presentació: Sr. Daniel Terradellas i Redon, juntament amb cinc altres diputats del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27450 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Daniel Terradellas i Redon, Manel Nadal i Farreras, Marina Geli i Fàbrega, Martí Sans i Pairutó, Pere Jordi Piella i Vilaregut i Joan Ganyet i Solé, diputats del Grup Socialista, fent ús d'allò que disposen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposició no de Llei sobre camins, pistes forestals i carreteres frontereres.

La zona muntanyenca del Pirineu ha estat dividida administrativament per la frontera entre els estats espanyol i francès. Malgrat aquesta separació, els habitants d'un i altre costat han freqüentat la relació veïnal, molt sovint utilitzant camins ancestrals i rutes que han permès superar els impediments legals de creuar la frontera

Els últims decennis, a instàncies d'interès local, forestal i medi ambiental, es van construir algunes carreteres i pistes que permeten l'accés de vehicles fins a la frontera, però no es van contemplar continuïtat per l'altra banda, precisament per obstruir la permeabilitat de la zona. D'aquesta forma, pobles veïns però situats cadascun en un estat diferent, tenen escassa distància a peu i en canvi, per traslladar-se amb vehicle han de fer exagerades distàncies perquè els accessos són parcials.

La relació humana, cultural, lingüística, social i fins i tot familiar entre els habitants d'aquestes zones, no evoluciona amb la fluïdesa que convindria en una àrea que és molt convenient per a garantir la uniformitat, malgrat la divisió administrativa. Per altra banda, en el procés de consolidació de la nostra cultura i llengua catalanes, convé estrènyer les relacions amb aquelles zones que compartim història i encara idioma i cultura.

L'àrea afectada gaudeix d'un patrimoni natural de gran vàlua que convé preservar i per tant és necessària la cooperació dels organismes implicats per optimitzar els mitjans humans, materials i reglamentaris per aprofitar al màxim els recursos que es disposen.

El procés cap a una Europa forta i unida convida a superar els estats i per això, el tractat de Shengeli elimina les fronteres per a garantir la lliure circulació dels seus ciutadans. Ja no té sentit, per tant, que segueixin estroncades les vies de comunicació entre els municipis d'una banda i altra del Pirineu català i francès.

La pròpia Unió Europea ajuda les polítiques de cooperació entre zones veïnes afectades per les fronteres estatals, mitjançant ajuts per a actuacions que gestionen els ajuntaments, les Comunitats Autònomes i els estats interessats.

Per aquestes raons presentem la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament insta el Consell Executiu a:

1. Fer un estudi dels camins, pistes forestals i carreteres que permetrien enllaçar poblacions veïnes d'una i altra banda de la frontera estatal de la zona pirinenca catalana.
2. Elaborar, amb cooperació dels ajuntaments afectats i dels organismes competents, un pla de condicionament d'aquestes rutes.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 1998

Daniel Terradellas i Redon, Manel Nadal i Farreras, Marina Geli i Fàbrega, Martí Sans i Pairutó, Pere Jordi Piella i Vilaregut, Joan Ganyet i Solé,

Proposició no de llei sobre modificació de la Llei orgànica 10/1995, del Codi Penal, per a la supressió de l'article 245 que tipifica el delictes d'usurpació pacífica de béns immobles

Tram. 250-01352/05

Presentació: Sr. Joan Ridao i Martín, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27456 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Ridao i Martín, Diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), d'acord amb el que preveu l'article 134 i concordants del Reglament de la Cambra, conjuntament amb la signatura dels diputats corresponents, presenta la següent *Proposició no de llei sobre el moviment okupa a Catalunya*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En els darrers temps, el nostre país ha viscut un seguit de situacions protagonitzades per col·lectius de joves, integrants de l'autodenominat moviment okupa (sic). Es tracta, en general, d'un moviment informal, és a dir, no reglat, que ha anat manifestant-se de manera diversa segons les circumstàncies socials i històriques i atenent les polítiques de les diferents administracions en resposta a les reivindicacions de molts joves d'accedir a un habitatge digne i de disposar d'espais per a la pràctica d'activitats culturals alternatives. La recent ofensiva policial per desallotjar desenes d'aquests joves a l'Hospitalet i a Sants, com abans els cèlebre desallotjament del cinema Princesa l'octubre de 1996, o els de Terrassa, Banyoles, Gràcia i un llarg etcètera, ha tornat

20716

a posar d'actualitat aquesta qüestió. No debades, segons dades del Departament de Governació de la Generalitat, a Catalunya existeixen un total de 145 immobles ocupats i unes 783 persones que els ocupen. Això demostra que el moviment «okupa» té en aquests moments una important presència a Catalunya, tot i que, històricament, ha tingut una carta tradició que entronca amb la que de manera anàloga naixia i es desenvolupava a Europa a partir dels anys 60 i 70. Aquesta xifra es queda curta, tanmateix, si es compara amb les famílies sense recursos que el 1977 es van instal·lar en 900 habitatges de Badia, o amb les quasi 1000 ocupacions que a principis de la democràcia van tenir lloc a tot l'estat. Encara es recorden els casos de Bilbao, Valladolid, Madrid, València etc. per denunciar la burocràcia i els favoritismes perpetuats per la Obra Sindical del Hogar i els successius Ministerios de la Vivienda.

L'extensió i la persistència d'aquest moviment, més enllà d'algun fenomen d'incomprensió generat per algun conat de crispació i de violència, posa de manifest que té una àmplia base social i rep el suport i l'acceptació d'una part molt important de l'opinió pública, com s'ha demostrat en actes públics, manifestacions, o per mitjà de la tolerància que ha servit per anar consolidant determinades situacions. No s'entendria si no que la Casa dels gats del carrer Mare de Déu de la Salut de Gràcia hagués estat, fins al seu desallotjament, més de sis anys ocupada; o que l'antiga fàbrica d'embotits Maret de Salt es convertís en Casal Popular i el propi ajuntament deixés l'equip de so per fer-hi concerts; o que Can Mireia, un bloc de quatre plantes al cor de la Trinitat Vella s'hagués transformat en dues plantes d'habitatges i altres dues com a centre social i veïnal alternatiu, amb tallers de serigrafia i guitarra, a més d'exhibir pel·lícules. I és que l'okupació no pot ser entesa com un problema que mereixi una resposta penal perquè respon a un seguit de condicionants superiors que posen sobre la taula la subsistència d'una problemàtica juvenil que compartim amb d'altres països del nostre entorn geogràfic i cultural més pròxim i que es pot sintetitzar en dos aspectes: d'una banda les dificultats dels joves per emancipar-se i accedir al mercat de treball en condicions no precàries, i de l'altra, d'accedir a un habitatge en el mercat o bé trobar espais on desenvolupar activitats cíviques i culturals alternatives, no comercials o contraculturals, amb absoluta independència. I aquesta situació deficitària es troba íntimament vinculada a la gran quantitat d'immobles urbans —industrials, comercials, habitatges— que es troben en desús durant llargs períodes de temps, fruit sobretot de la manca d'una regulació pública que impedeixi l'especulació. Segons dades facilitades per l'Institut d'Estadística, a Catalunya hi ha uns 314.922 (un 11'6 %) d'immobles deshabitats, incloent-hi els habitatges adquirits amb finalitats especulatives, cases de pagès, edificis situats en nuclis antics etc. Davant d'aquesta xifra, el total de 145 cases okupades suposa només un 0'046 % de les que estan abandonades. Si posem en combinació el nombre de llars tancades amb la demanda d'habitatges per part del col·lectiu de joves en edat d'emancipar-se familiarment, existeix una evident disfunció i això es deu no només al preu de l'habitatge, car, pels núvols, que fa que no tinguin sortida (a tot l'es-

tat segons un informe de la Societat de Taxació hi ha 165.000 habitatges que no hi ha manera de vendre), sinó, també, perquè molts d'aquests 314.922 habitatges catalans desocupats no figuren en el mercat immobiliari.

Per això, cal considerar que l'acció d'ocupar un immoble desocupat no ha de ser considerat un delictes sempre i quan no es qüestionï la propietat privada (tot i que la seva funció social ens evita de sacralitzar-la com en un estat liberal) sinó únicament l'ús o el desús que en fan els seus propietaris i, al mateix temps, no s'actui amb violència davant de l'ordre judicial de desallotjament, per bé que l'actuació policial en molts casos ha estat desproporcionada i ha evidenciat un excés de zel que ha agreujat el conflicte fins al punt d'impedir les vies de diàleg i negociació. A més, el dret a l'habitatge i d'accés igualitari a les expressions culturals de la nostra societat, com ho són el dret al treball i el dret a desenvolupar i manifestar amb llibertat les conviccions ideològiques i la creativitat, són drets inalienables de les persones. No es pot caure en la provocació constant dels qui, de tant en tant, ens volen fer veure, tergiversant i criminalitzant el moviment squatter, que es tracta d'una tribu urbana perillosa per la pau i la convivència social, perquè més perillosa va ser l'aluminosi al Turó de la Peira o la política urbanística del senyor Porcioles, i aquí no ha passat res.

D'aquí que cal plantejar la reforma del Codi Penal, que introdueix el delictes d'usurpació d'immobles. El legislador, encara que es tracti del Codi Penal de la democràcia resultant d'un ampli consens del que només va excloure's el Partit Popular, va voler cobrir aquesta llacuna legal tipificant expressament el supòsit de l'«okupació» com a tal, sense tenir en compte que ja per la via dels interdictes civils i de l'aplicació de la legislació en matèria d'arrendaments urbans es pot donar als titulars dels immobles ocupats suficients mitjans per acabar amb l'ocupació. Es hora que la solució a aquest problema se situï en aquesta via, sense necessitat de recórrer al dret penal, branca del dret en què, a més, impera el principi d'intervenció mínima, perquè ha d'intervenir només en aquells casos més extrems en què es lesiona greument un bé jurídic molt important com la vida, la integritat física de les persones o la llibertat sexual i aquest no és el cas de l'okupació. A aquesta mateixa conclusió han arribat, durant la dècada dels vuitanta, i no sense vacil·lacions i constatant els errors de la persecució penal, al Regne Unit, Alemanya, Dinamarca, on els enfrontaments i les massives ocupacions que es produïen com a resposta han propiciat situacions de pacte i de diàleg, juntament amb polítiques d'habitatge i culturals adients.

Recentment, en compliment de la Resolució 308/V del Parlament de Catalunya, adoptada per la Comissió de Política Social el 14 de maig de 1997, sobre les conclusions de la comissió d'estudi sobre el moviment «okupa» de la Secretaria General de la Joventut, i en nom del Govern de la Generalitat, ha tramès al Parlament les conclusions de l'esmentat estudi. Entre les propostes que en ell s'hi contenen està la de que les autoritats públiques haurien d'utilitzar amb mesura les facultats de que disposen i fer un esforç important de diàleg amb els joves okupes, a banda de prendre en con-

sideració els elements específics que concorren en cada ocupació, model experimentat amb èxit a altres països abans citats. En darrer terme, l'informe conclou que aquest diàleg hauria de fer possible els plantejaments polítics dels okupes puguin expressar-se i ser valorats com a aportacions al debat públic en el què caldrà que hi participin especialment les organitzacions de mediació no governamentals.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

1. El Parlament de Catalunya acorda comunicar al Govern de l'Estat la necessitat que emprengui les iniciatives legislatives que facin possible la modificació de la Llei Orgànica 10/1995, del Codi Penal, per tal de suprimir l'article 245 que tipifica el delictes d'usurpació pacífica de béns immobles.

2. El Parlament de Catalunya sollicita al Govern de l'Estat que, en l'àmbit de les seves competències, d'acord amb el que estableix l'Estatut del Ministeri Fiscal i atenent a raons de política criminal, insti a la Fiscalia General de l'Estat a donar instruccions a tots els representants d'aquest ministeri públic que intervinguin en causes penals iniciades abans de la supressió del tipus penal de l'article 245 del Codi Penal perquè instin la suspensió de l'execució de les sentències condemnatòries a l'empara d'aquest precepte legal i sollicitin les mesures de gràcia pertinents que evitin el compliment efectiu de les penes previstes.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a impulsar la trobada de les forces polítiques, dels representants del moviment okupa i de les organitzacions i associacions més representatives que li donen suport, per tal de consensuar les polítiques de participació juvenil i d'habitatge que donin resposta a les demandes que aquest moviment planteja

4. El Parlament de Catalunya insta a tots els poders públics a propiciar i utilitzar la via del diàleg amb els joves okupes per tal que no es reproduïxin episodis de violència i confrontació, primant les solucions pacífiques, i alhora eviti el recurs a mesures extremes i de caràcter legal.

Palau del Parlament, 4 de febrer del 1997.

Joan Ridao i Martín, Josep-Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Joan Puigcercós i Boixassa, Josep Bargalló i Valls

Proposició no de llei sobre la creació d'una comissió mixta amb el Govern de l'Estat encarregada d'organitzar un debat sobre el futur del ferrocarril a Espanya

Tram. 250-01353/05

Presentació: Sr. Joan Boada i Masoliver, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds (IC-EV)

Reg. 27486 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

<t6>A la Mesa del Parlament

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A mesura que es va concretant el projecte AVE Madrid-Barcelona frontera francesa, creix l'oposició a aquesta nova infraestructura. Especialment en els trams que transcorren per les zones més habitades, però també en les zones rurals, el tren d'alta velocitat apareix cada dia més com un projecte incompatible amb els actuals assentaments humans. Això és degut, fonamentalment, als elevats radis de curvatura del traçat i perquè, en tractar-se d'una línia poc permeable, es crea una nova barrera en territoris ja força fragmentats.

El creixement de l'oposició a l'AVE també es deu a d'altres raons. Els plans de finançament del bilió llarg de pessetes que costarà el traçat entre Madrid i la frontera francesa tenen grans llacunes. No s'ha fet públic encara cap pla financer que doni una certa credibilitat al projecte.

D'altra banda, a tota Europa, els plans per unir les grans ciutats a través d'una xarxa ferroviària d'alta velocitat no han tingut el desenvolupament esperat. L'any 1985, en el primer pla director d'alta velocitat, es proposa construir 2.800 quilòmetres a l'any 1998 i 5.700 quilòmetres a l'any 2002. La realitat és que en l'actualitat només s'han construït 1.205 quilòmetres de línies d'alta velocitat i les perspectives per recuperar el terreny perdut en el 2.002 s'allunyen cada cop més.

A la vista d'aquest retard, els caps d'estat reunits a Essen van aprovar cinc projectes prioritaris que haurien de posar-se en marxa abans del 1996. Les línies prioritàries d'Essen eren:

- 1) París-Brusselles-Colònia-Amsterdam-Londres (PBKAL);
- 2) París-Estrasburg-sud d'Alemanya;
- 3) Lió-Torino;
- 4) Montpeller-Barcelona
- 5) Berlín-Nurenberg-Munic-Verona.

Dos anys després d'haver-se d'haver iniciat aquests projectes es pot constatar una paralització important per

20718

manca de finançament. Només el projecte PBKAL ha tingut un desenvolupament important. La resta es troba en estudi o en tramitacions diverses.

Per contra, la política favorable als trens de velocitat alta; és a dir, la millora de vies per tal que aquests nous trens –pendulars, tipus AVE o amb tecnologies intermèdies– puguin desenvolupar una velocitat de fins a 240 quilòmetres per hora, ha pres un gran impuls, no només a Europa, sinó també en molts països de fora del continent, degut fonamentalment a tres factors: una inversió molt més petita, unes prestacions notables i un reduït impacte. Alguns exemples al respecte: als Estats Units la tecnologia TGV no s'ha pogut imposar, en canvi TALGO està entrant en aquests mercats. A Alemanya estan incorporant trens pendulars i aposten pel seu tren de sustentació magnètica. A Itàlia el nou govern ha declarat les seves preferències a favor de trens de gran capacitat integrats en el territori, en comptes dels d'alta velocitat. A Anglaterra s'ha abandonat el projecte d'unir Londres i el Canal de la Mànega amb alta velocitat i ara cobren força els desenvolupaments de nous productes ferroviaris a velocitats d'entre 160 i 240 quilòmetres per hora arreu del país. A Espanya, en els sis primers mesos de funcionament de l'EUROMED, s'han sobrepassat les previsions de passatge.

La idea inicial de construir una gran xarxa europea d'alta velocitat en els anys 80 ha quedat reduïda, a les portes de l'any 2.000, a uns trams aïllats d'alta velocitat connectats per trams de via convencional millorada. Europa ha basculat de l'alta velocitat a la velocitat alta.

És justament aquest canvi de tendència el que porta a moltes persones a preguntar-se sobre la conveniència de què Espanya perseveri en els projectes d'alta velocitat, a la vista dels alts impactes, les enormes incerteses financeres, la dificultat de fer compatibles els serveis en diferents àmbles, les insatisfactòries prestacions que aquests projectes suposen per als trens de mercaderies i de l'enorme i general retard que la aquesta infraestructura ferroviària té a Espanya.

A França, país que sempre ha constituït una referència per a Espanya, s'ha organitzat un debat nacional. Els informes Rouvillois i Martirrand van servir d'introducció i de base per tal que França promogués un gran debat nacional sobre el futur del transport ferroviari, a proposta del ministre d'Equipaments, Habitatge, Transport i Turisme i de la secretaria d'Estat de Transports. A aquest debat van ser convidats, a més dels diferents nivells d'administració francesos, els tècnics més prestigiosos en ferrocarrils, les organitzacions professionals del transport, els sindicats, les associacions de consumidors i de defensa del medi ambient, experts...

L'actual situació del ferrocarril espanyol, en les línies de llarg recorregut i regionals ve caracteritzada per un retall de les inversions, tradicionalment ja escasses, i per un gran contrast entre dos corredors molt potents, el Madrid-Sevilla i el Barcelona-Alacant, i la resta de vies en una situació de gran prostració, quan no de gran abandonament. Aquesta descripció exigeix l'inici d'un debat a nivell de tot l'Estat –tal com s'ha fet a França– per tal de clarificar el futur del ferrocarril i per indicar

quines han de ser les prioritats i els recursos que s'han d'esmerçar.

Per tots aquests motius, el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a proposar al Govern Espanyol la creació d'una Comissió Mixta encarregada d'organitzar un debat d'àmbit estatal sobre el Futur del Ferrocarril a Espanya. En aquest debat hauran de participar-hi, a més dels òrgans propis de l'Administració de l'Estat, les Comunitats Autònomes, les associacions de municipis, les organitzacions sindicals i empresarials, les organitzacions ecologistes, de consumidors i de defensa del transport públic, i experts, entre d'altres. També tindrà la missió d'elaborar abans de final d'any les conclusions que se'n derivin d'aquest debat i que seran la base per a què el Govern espanyol presenti a les Corts un nou Pla Director de Transport Ferroviari.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 1998

Joan Boada i Masoliver, Diputat; Maria Olivares i Usac, Diputada; Víctor Gimeno i Sanz, Diputat; Jordi Guillot i Miravet, Portaveu

Proposició no de llei sobre la urbanització marítima i terrestre de la badia de Portlligat-Cadaqués (Alt Empordà) i la declaració de parc natural i de les zones protegides del Cap de Creus-Alt Empordà

Tram. 250-01354/05

Presentació: Grup Mixt

Reg. 27529 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Benet Tugues i Boliart, Portaveu, del Grup Parlamentari Mixt

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la urbanització marítima i terrestre de la Badia de Portlligat-Cadaqués-i sobre la Declaració de Parc Natural i de les Zones Protegides del Cap de Creus-Alt Empordà.

El Principat de Catalunya, amb una línia de mar de més de 400 km, recull una gran diversitat de costa, tant pel que fa a les característiques geològiques, biotòpiques, com d'ocupació humana, amb les intervencions urbanístiques i econòmiques que se'n deriven. Des dels aiguamolls de l'Empordà, el delta de l'Ebre i el del Llobregat, passant per les platges de sorra fina, les de sauló pròpies de la costa del maresme i de la Costa Brava Sud i Central, fins a les pedregoses de la Costa Brava Nord. Platges obertes i cales, platges amb forta implantació urbanística i platges -poques- que encara conserven les qualitats originals, amb una presència humana raonable que no ha alterat significativament les característiques ambientals.

Fou a partir dels anys seixanta que amb l'esclat turístic, començà una intervenció urbanística massiva sobre la nostra costa. En pocs anys, de forma caòtica i amb paràmetres especulatius varen construir-se complexos turístics -urbanitzacions, hotels, infraestructures, ports esportius,... que poques vegades tenien en consideració el medi ambient i les característiques urbanes ja existents. Una part important de la nostra costa palesa avui aquelles actuacions que varen sacsejar traumàticament els pobles.

Avui dia, amb una nova sensibilitat ecològica i amb unes disposicions legals que procuren, encara que no sempre, preservar i fer compatible la natura i societat, ens trobem amb uns pocs paratges que conserven unes qualitats paisatgístiques i ecològiques que cal preservar amb fermesa.

El Cap de Creus és una d'aquestes zones i així ho confirma el Projecte del Parc Natural i de les Zones Protegides colindants. Cadaqués ocupa en aquest concepte de preservació i en aquell projecte de Parc Natural una posició central, tant per la seva posició geogràfica, al bell mig de la península, com per les seves característiques pròpies i úniques, així com per la seva importància paisatgística i cultural.

Com és sabut i degut a les dificultats de comunicació terrestre amb la resta del territori, Cadaqués va ser, de sempre i fins a les primeres dècades d'aquest segle, una illa en terra ferma. Molts cadequesencs que havien volat mig món, que coneixien poc o molt les Antilles, el port d'Òstia i altres de la Mediterrània, no havien estat mai a Figueres ni a Girona.

Cadaqués per diverses i moltes raons, va saber i va poder mantenir i preservar la seva estructura urbana a l'abast de les persones, així com conservar el seu entorn terrestre i marítim en unes condicions inigualables. És precisament ara, quan poc abans d'ésser aprovat definitivament el Projecte de Parc Natural, que s'accelera un vell projecte que havia restat somort i que pretén urbanitzar la badia de Portlligat sobre la base d'instal·lar-hi un port amb uns 300 punts d'ancoratge, contemplats inicialment. Projecte que, casualment, succeeix en el temps i de forma immediata a la urbanització de la zona colindant de S'Alqueria, amb l'obertura d'amples carrers i amb l'edificació d'habitatges que van des de S'Alqueria Petita a la part alta de Cala Jonquet, per sota de la carretera de Cap de Creus. Casualment, doncs, dues operacions consecutives en el temps, urbanització, habitatges i projecte de port. Actuacions que afecten de forma determinant la zona de Portlligat, al bell mig del qual es troba la Casa-Museu d'en Salvador Dalí, amb les cases de pescadors i l'illa que porta el nom de la badia.

L'ordenació del moviment de iots, les condicions de refugi i les dotacions d'infraestructures associades són les primeres raons que s'esgrimeixen, a banda de raons econòmiques subsegüents. Totes tres són raons de pes que en cap cas però, han de conduir-nos a un projecte com el que es pretén endegar.

La conservació del medi i les condicions úniques d'aquell paratge han de ser compatibles amb les necessitats de desenvolupament social i econòmic dels habi-

tants, de les persones que allà hi viuen. Les persones no poden ser presoneres de les condicions mediambientals, malgrat aquestes els hagin suposat una font de riquesa i de significació. Cal dissenyar polítiques que compaginin ambdós aspectes, que possibilitin el desenvolupament i, alhora, la preservació de la natura. Cal articular i donar suport a polítiques de sostenibilitat que garanteixin l'equilibri entre el factor humà i la natura. Cal diversificar en allò que sigui possible l'economia – garantia de futur i d'equilibri – i defugir del monocultiu encara que aquest sigui el turístic. En aquest sentit convé fer esment de les iniciatives endegades per sectors cadaquesencs per tal de recuperar el conreu de l'olivera, que produeix un oli de qualitat excel·lent, i per projectes tendents a la recuperació de la indústria de conserva d'anxoves, a petita escala, que podria veure's complementat amb altres tipus d'iniciatives que ajudarien a cercar noves i diferents perspectives socioeconòmiques per a la població.

El progrés mai pot generar-se sobre la base de la venda de la terra i la destrucció del paisatge i del medi ambient, tal i com ha passat i està passant a molts indrets de l'illa de Mallorca.

Amb el Parc Natural hi haurà una regulació restrictiva del moviment d'embarcacions que exigirà ordenar espais i condicions per l'ancoratge i serveis associats. Aquestes actuacions no poden suposar en cap cas una concentració que alteri el medi. Cadaqués disposa d'espais petits i dispersos suficients per acollir en les millors condicions les necessitats previstes tenint present la conversió en Parc i Zona Protegida.

Defensem que la solució més adient, la definitiva, la més respectuosa amb el medi, que té en compte les necessitats de desenvolupament sostenible de Cadaqués, ha de fonamentar-se en els criteris que s'exposen en l'estudi i el projecte elaborat per la Universitat Politècnica de Catalunya, sota la direcció de la Professora Magda Saura i Carulla.

Per tots aquest motius, el diputat sotassignat presenta la següent proposició no de llei:

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat a :

– Ajornar qualsevol autorització en referència a la urbanització marítima i terrestre de la badia de Port Lligat abans que s'aprovi definitivament la Declaració de Parc Natural i de les zones protegides, en el ben entès que aquesta aprovació ha de condicionar les actuacions futures. Actuacions que han de restar sempre subsidiàries al Parc Natural.

– Elaborar un estudi d'impacte i de viabilitat que consideri el projecte de la Universitat Politècnica de Catalunya, realitzat sota la direcció de la professora Magda Saura i Carulla.

– Considerar la idoneïtat de la cala de Ses Oliveres com la zona més adient per esdevenir centre logístic pel que fa a infraestructures i serveis associats, amb les conseqüents actuacions urbanístiques justes i suficients per mantenir la qualitat ambiental.

– Cercar en tot cas el màxim consens possible entre les institucions municipals, les entitats cíviques, les pro-

20720

postes i allegacions dels ciutadans de Cadaqués, les associacions de protecció i defensa mediambiental –en especial la Institució Altempordanesa per a l'Estudi i la Defensa de la Natura (IAEDEN)–, experts i tècnics, així com òbviament els altres nivells institucionals de la comarca, de la Diputació i de la Generalitat

Palau del Parlament, 29 de desembre 1997

Benet Tugues i Boliart
Portaveu

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi de les característiques comercials de les botigues de mobles del Montsià

Tram. 250-01355/05

Presentació: Sr. Víctor Gimeno i Sanz, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds (IC-EV)

Reg. 27592 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Montsià és la comarca més meridional de Catalunya, i també, junt amb la resta de les Terres de l'Ebre, una de les zones on tots els indicadors socioeconòmics (nivell de renda, PIB per càpita, nivell sociocultural, equipaments, creixement de la població, etc) coincideixen en qualificar com més deprimides.

En els últims anys, a diversos pobles de la comarca s'ha desenvolupat una important activitat comercial, la venda de mobles, produïts molts d'ells als propis municipis (la Sénia, Santa Bàrbara, Ulldesconca...) i que ha portat una considerable aflluència de clients, no sols de Catalunya, sinó també del País valencià i d'Aragó, atrets per la qualitat, la professionalitat i les condicions econòmiques dels comerços.

Aquesta activitat ha contribuït, sens dubte, a popularitzar una part una part poc coneguda del país, i a la vegada, a crear llocs de treball i noves expectatives econòmiques a la zona.

Lamentablement, la distància respecte als grans nuclis urbans, uns 200 quilòmetres des de les àrees metropolitanes de Barcelona, València i Saragossa, obliga a molts a clients a desplaçar-se en cap de setmana, temps en el que poden triar millor els seus mobles i que solen aprofitar per fer turisme i/o adquirir altres productes de la comarca. Aquest fet xoca frontalment amb l'aplicació estricta del Decret 41/1994 d'horaris comercials, que, sense fer cap consideració al factor limitant de la distància, si contempla, en el seu article 2, diversos

supòsits d'exclusió de l'horari general (zones turístiques, punts fronterers, botigues de conveniència, combustibles, plantes,...)

Considerant les greus repercussions que l'aplicació de l'actual Decret pot produir al sector del moble del Montsià, a l'economia del conjunt de la zona, i a les economies particulars de molts ciutadans que fins a final de gener han pogut comprar mobles a preus i condicions molt assequibles desplaçant-se en cap de setmana a la zona, el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a:

1. Elaborar un estudi, en el termini màxim de dos mesos, sobre les característiques comercials de les botigues de mobles del Montsià, que contempli la procedència dels seus clients, els horaris de major aflluència, la seva importància dins del comerç de la comarca, i la seva incidència, directa i indirecta, en el conjunt de l'economia comarcal.

2. Modificar el Decret 41/1994 d'horaris comercials que contempli, com a mínim, el factor limitant de la distància dels establiments respecte a les grans àrees urbanes com un dels supòsits d'exclusió de l'horari general, així com la inclusió de la venda de mobles en algun dels supòsits del seu article 2. Estudiar especialment aquesta situació en comarques deprimides i de muntanya, on el comerç és un important ajut per a la consecució de nivells de renda dignes.

3. Posposar l'aplicació del Decret fins al compliment dels dos apartats anteriors.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 1998

Víctor Gimeno i Sanz, diputat; Joaquim Novell i Izquierdo, Diputat; Jordi Guillot i Miravet, portaveu

Proposició no de llei sobre l'aplicació de mesures d'identificació dels animals d'engreix provinents de la ramaderia marginal per a garantir-ne el control sanitari

Tram. 250-01356/05

Presentació: Sr. Víctor Gimeno i Sanz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds (IC-EV)

Reg. 27611 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En els darrers anys està proliferant, de forma notòria a l'entorn de les grans àrees urbanes, activitats agrícoles i ramaderes de caràcter marginal, que són un complement de l'activitat econòmica, i, en bona part, una distracció per a persones jubilades o amb dificultats per trobar un treball estable.

Bona part dels productes que s'obtenen són per a consum propi i per tant no entren en els circuits comercials, però en el cas de la ramaderia, la falta de control sobre els animals pot produir, en alguns casos una distorsió en les campanyes de sanejament que pot invalidar els esforços efectuats per les agrupacions de defensa sanitària, i en altres, contribuir a l'absorció dels robatoris, lamentablement massa freqüents, de bandes que es mouen amb certa facilitat dins del món rural.

Aquesta situació podria reduir-se mitjançant un sistema de marcatge dels animals d'engreix, especialment en el cas de l'oví i cabrum, que faria més fàcil la identificació d'animals en ls cas que això fos convenient. Igualment, augmentar el control dels petits ramats periurbans per mig dels agents rurals i dels serveis veterinaris, contribuiria a garantir un millor estat sanitari i evitaria en bona mesura algunes possibles picaresques.

Per aquests motius, el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Impulsar, amb la col·laboració de les organitzacions agràries, l'establiment del marcatge dels animals d'engreix, especialment d'oví, cabrum i cunicultura, que garanteixi la fàcil i correcta identificació dels animals en aquells casos que es consideri convenient per raons de sanitat o altres.

2. Intensificar les mesures d'identificació i control de les diverses modalitats de ramaderia marginal, de forma que compleixin amb els requeriments sanitaris i no puguin provocar una distorsió de les campanyes de sanejament, ni dels canals de la producció i comercialització regulada.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 1998

Víctor Gimeno i Sanz
Diputat

Jordi Guillot i Miravet
Portaveu

3.10.65.

PROJECTES I PROPOSTES DE RESOLUCIÓ D'ACTUACIÓ DAVANT LES CORTS GENERALS

Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, per a suprimir la tipificació dels delictes contra el deure del compliment del servei militar obligatori i de la prestació social substitutòria

Tram. 270-00021/05

Presentació: Sr. Joan Ridao i Martín, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 27623 / Admissió a tràmit i tramesa al Consell Executiu: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Ridao i Martín, Diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), d'acord amb el que preveu l'article 140 del Reglament de la Cambra, en concordança amb els apartats 2 i 3 de l'article 34 de l'Estatut, conjuntament amb la signatura dels diputats corresponents, presenta la següent *Proposició de llei a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats de reforma de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, per suprimir la tipificació dels delictes contra el deure del compliment del Servei Militar Obligatori i de la Prestació Social Substitutòria.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El delictes contra el deure de prestació del Servei Militar que es troba tipificat a l'article 604, secció segona, del capítol III (Delictes relatius a la *defensa nacional*) del Títol XXIII del Codi Penal penalitza, respectivament, la no incorporació a l'exèrcit en el termini fixat i el rebuig al compliment de les obligacions militars. Ambdós supòsits es troben en relació d'alternativitat, aplicant-se el que preveu la pena més greu, quan coincideixin en el mateix cas.

El *bé jurídic protegit* és, en principi, el deure de col·laborar a la defensa de l'estat espanyol complint el servei militar obligatori (article 30 de la Constitució Espanyola). Tanmateix, al marge de la consciència de molts joves catalans de pertànyer a una realitat nacional distinta i que fa estrany aquest deure de protegir l'estat espanyol, com és sabut, aquest mateix precepte constitucional, quan reconeix l'objecció de consciència i la prestació social substitutòria del servei militar, admet que aquest no té perquè ser necessàriament de caràcter militar, ni requerir del ciutadà el seu allotjament forçós a l'exèrcit. Fins i tot, en cas de guerra, la *defensa nacional* també podria fer-se amb la prestació de serveis humanitaris o, simplement, amb el bon compliment del treball, professió o ofici civil que s'estigui exercint.

20722

L'interès desmesurat en voler convertir a tot ciutadà en soldat potencial topa avui amb la sensibilitat de moltes persones que, integrades o no en moviments pacifistes, per raons ideològiques, filosòfiques o religioses molt profundes, rebutgen totalment qualsevol tipus de col·laboració o participació en activitats militars. L'objecció de consciència té, si més no, el mateix rang que el deure de prestar el servei militar i, fins i tot, podríem dir que superior en la mesura que emana de la llibertat de consciència, que és un dret fonamental.

Així doncs, sembla obvi que la realització de les condutes previstes a l'article 604 deixen de ser típiques, en termes penals, quan es dona alguna «causa legal» d'exempció dels deures militars, com l'objecció de consciència regulada genèricament a la Llei 48/1984, de 26 de desembre. Tanmateix, la deficient regulació que aquesta llei fa de l'objecció i el caràcter obligatori i punitiu que es dona a la prestació del servei social substitutori per part d'altres disposicions legals i reglamentàries, converteix l'objecció al Servei militar obligatori en una feixuga càrrega, superior al propi Servei militar, que no tots el joves en edat militar estan disposats a afrontar. D'aquí que el Moviment per l'Objecció de Consciència hagi donat pas al dels insumisos que rebutgen no només el servei militar sinó la Prestació Social Substitutòria. Per una altra banda, al no reconèixer la legislació l'anomenada *objecció sobrevinguda*, una vegada incorporat el ciutadà al servei militar, converteix l'abandonament del servei en un delictes militar que pot arribar al delictes de deserció previst i penat als articles 119 i 120 del Codi penal Militar.

D'una altra banda, en la secció tercera del Capítol IV del Codi Penal es tipifiquen els delictes contra el deure de compliment de la Prestació social substitutòria, articles 527 i 528. Aquests delictes es troben íntimament emparentats amb els delictes contra el deure de prestació del Servei Militar. El caràcter obligatori de la Prestació social substitutòria, el seu excessiu rigor reglamentista que la fa fins i tot de superior durada al servei militar (13 mesos per 9 del servei militar), i el seu paralelisme amb el Servei militar obligatori, del que és un reflex civil, la fan qüestionable i que siguin moltes les veus que denuncien el seu caràcter discriminatori i punitiu. En aquest sentit, cal recordar que l'article 30.2 de la Constitució no imposa amb caràcter obligatori la Prestació Social Substitutòria («*pudiendo imponer*, en su caso, una prestación social sustitutoria»). Fins i tot, encara que així fos, no és comprensible ni acceptable que sigui més gravosa que el servei militar, si no és, com s'ha arribat a reconèixer, que es tracta d'un instrument de pressió i de coacció per a obligar indirectament a fer el Servei militar, a manera de sanció per l'incompliment del servei militar.

Resulta, doncs, inadmissible el recurs al Dret penal per a imposar de manera desproporcionada un sistema de servei militar obligatori, o el seu substitut social, caduc i qüestionat des de diversos sectors socials i ideològics, i principalment pels joves, directes destinataris d'unes normes que no poden motivar racionalment el seu comportament, sinó com a màxim forçar-los a acceptar el sistema vigent sota l'amenaça de dures i severes penes en cas d'incompliment, quelcom que recorda més

temps pretèrits i ens remunta a un sistema penal de tall autoritari inconcebible avui en dia.

En aquest mateix sentit, la pena d'inhabilitació absoluta per temps de vuit a dotze anys i multa de dotze a vint-i-quatre mesos ha de considerar-se com un autèntic disbarat jurídic, pel seu caràcter desproporcionat, sobretot si es té en compte no només la seva durada, excessiva i superior a d'altres inhabilitacions que es poden arribar a imposar per delictes objectivament més greus de corrupció administrativa o per delictes socioeconòmics, sinó també pel seu contingut: «incapacitat per a exercir qualsevol ocupació o càrrec al servei de qualsevol de les administracions, entitats o empreses públiques o dels seus organismes autònoms, i per a obtenir subvencions, beques o ajudes públiques de qualsevol classe». Es tracta d'una pena absolutament *trencadora*, pitjor segons com que la de presó –aplicable en el cas dels delictes contra el deure de prestació del servei militar– i que suposa una autèntica *mort civil* impregnada d'un component desocialitzador.

II

Després de l'aprovació del Codi penal, però, la creixent sensibilització de la nostra població, partidària de l'abolició del Servei Militar, com a principal obstacle que és per a avançar cap a un món de pau i justícia social, però també perquè encara ara en ell s'hi troben presents contravalors com l'autoritarisme, el masclisme o l'obediència cega; a més de no ser capaç de garantir la protecció de la vida i la integritat física de molts joves que cada any en un nombre important se suïciden o són víctimes de *novatades*, els anhels pacifistes de la nostra societat que es va posar de relleu en el referèndum de 1986 sobre l'ingrés de l'estat espanyol a l'OTAN o amb les campanyes de solidaritat amb els pobles que han patit conflictes armats darrerament, han estat determinants perquè el Govern de l'estat hagi manifestat la seva voluntat de professionalitzar totalment l'exèrcit i perquè el Congrés dels Diputats, que ha tingut oportunitat de debatre de manera reiterada diverses iniciatives legislatives o no, hagi constituït una ponència que estudia les possibles iniciatives legislatives a emprendre per tal de reformar el marc legal actual i suprimir el Servei Militar Obligatori en un termini aproximat de cinc anys.

Tanmateix, aquest interval de temps i la transitorietat d'aquest procés han contribuït a generar una incertesa i inquietud que a voltes es converteix en un fenomen de confusió social per als joves afectats. Una mostra d'això és el nombre important de joves que en aquests moments, abans de l'abolició definitiva del Servei Militar i de la Prestació Social, es negaren a realitzar aquests serveis. Es calcula que actualment a l'Estat hi ha uns 15.000 insumisos que s'oposen al Servei Militar i a la Prestació Social, dels quals 3000 han passat o es troben pendents de processos judicials i uns 200 estan empresonats. De la mateixa manera, centenars de joves han estat condemnats a penes d'inhabilitació per exercir, per exemple, qualsevol tasca o funció pública.

Coincidint amb aquest plantejament de crítica a la provisionalitat i de demanda d'una solució definitiva a través d'operar les reformes legals necessàries per

despenalitzar la insubmissió, el Parlament de Catalunya va aprovar el 23 d'octubre de 1997 la *Resolució 426/V, sobre la modificació del Codi penal en relació amb la regulació del compliment del Servei Militar Obligatori i de la Prestació Social Substitutòria*, per la que s'acordava comunicar al Govern de l'Estat la necessitat que, en el marc de les reformes orientades a la supressió del Servei Militar Obligatori, emprenguessin les iniciatives legislatives que fessin possible la modificació del Codi Penal i la supressió dels articles 527 i 528, que tipifiquen els delictes d'incompliment del deure de fer la Prestació Social Substitutòria, i l'article 604, que tipifica el delictes d'incompliment del deure de prestació del Servei Militar Obligatori, alhora que l'instava a que cerqués altres vies de regulació de la matèria. Mentre la supressió dels mencionats articles no fos una realitat, a l'espera de la despenalització total, el Parlament, en la susdita resolució va sol·licitar al Govern de l'estat que, en l'àmbit de les seves competències, i d'acord amb el que estableix l'Estatut del Ministeri Fiscal i atenent a raons de política criminal i la pròxima reforma del marc legal penal en aquesta matèria, *instés a la Fiscalia General de l'Estat a donar instruccions a tots els representants d'aquest ministeri públic que intervinguin en causes penals iniciades perquè instin als òrgans judicials... la suspensió de les sentències en què resultin condemnats insumisos a la prestació del servei militar o desobedients civils i insumisos al servei civil substitutori*, així com a que sol·licitin davant d'aquests òrgans judicials *les mesures de gràcia conuenients* per a evitar l'efectivitat de les penes.

En el mateix sentit, per exemple, el Parlament Basc va adaptar un acord en sessió plenària del 14 d'abril de 1996 en el que s'instava al Govern de l'estat i a les Corts Generals a que deroguessin els articles 527, 528 i 604 del Codi penal, *atenent a la desproporció entre la conducta sancionada –la insubmissió– i el càstig imposit –l'anomenada «mort civil»– així com per la inexistència de finalitat en la pena, donat que els insumisos no necessiten ser reeducats o reinserits en la societat, i atès el suport social que rep*. De la mateixa manera, la Cambra basca manifestava el seu suport incondicional als representants municipals que s'havien oposat a col·laborar amb el servei militar obligatori i la prestació social.

III

Darrerament ha transcendit públicament una proposta del Govern de l'estat, amb el suport d'algunes formacions polítiques, i que es traduirà en una iniciativa legislativa que és previsible que sigui aprovada, per tal que la insubmissió deixi de estar penada com a delictes per passar a ser una falta penada ja no amb penes privatives de llibertat sinó amb penes d'inhabilitació, que continuarien subsintint en el Codi Penal i que passarien dels 8 a 12 anys establerts actualment a un període de entre 4 i 6 anys, període que podria arribar a depassar la data de l'any 2003 prevista per a la professionalització de l'exèrcit i la desaparició del Servei Militar. Els insumisos passarien a ser castigats amb la inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, i no podrien beneficiar-se de subvencions, beques o ajudes públiques de qualsevol classe durant el període de condemna.

El probable manteniment de les penes d'inhabilitació i, per tant, la determinació de descartar la despenalització total i absoluta de la insubmissió topa, per contra, amb la denunciada incongruència que suposa mantenir qualsevol tipus de sanció per a un fet que l'any 2003, en l'horitzó de la professionalització de l'exèrcit, deixarà de merèixer reprovació penal al desaparèixer l'actual Servei Militar. Paradoxalment, el manteniment de sancions o penes es basa més en la preservació d'un model d'exèrcit format per contingents humans d'adscripció obligatòria que no un model com el que es val posar en pràctica.

Les penes d'inhabilitació, partint de les durades mínimes reflectides i tenint en compte que es configura com l'impediment per a l'exercici de qualsevol càrrec o ocupació en les administracions públiques, empreses públiques o organismes autònoms, és desproporcionat i constitueix una autèntica aberració, car suposa privar les persones d'unes determinades aspiracions personals a les que hi tenen dret. No només suposa limitar temporalment el dret a accedir a la funció pública sinó que suposa un autèntic fre per al gaudi d'un dret fonamental com el de l'educació, al negar el dret a obtenir beques a l'estudi, restringint-los també els drets com a treballadors, i a l'excloure'ls de les subvencions o ajudes públiques, i tot això, a més, tampoc sembla congruent ni adequat ja no a l'actual context històric i social, sinó tan sols respectuós amb els principis de la llibertat i la dignitat humana, car no sembla lògic haver de continuar penalitzant ningú per raons de consciència.

Per tot això, el sacrifici per a la llibertat personal i ideològica que subjau en la subsistència de qualsevol tipus de penes per als insumisos i, singularment les d'inhabilitació, no guarda l'exigible protecció respecte a l'entitat del bé jurídic protegit ni amb la gravetat objectiva de la lesió efectiva que produeix aquesta conducta, i donat que la finalitat única de la pena és la resocialització, no s'aprecia en el cas dels insumisos atès que la conducta penada és essencialment irrepetible, raó per la que la pena s'esdevé simplement un càstig; per una altra banda, els insumisos, lluny d'evidenciar conductes asocials, es troben plenament integrats socialment i intenten aconseguir amb actuacions pacifistes la fallida d'un model que en aquests moments ja es troba en transició cap a la desaparició de la conscripció obligatòria i la professionalització total de l'exèrcit.

PROPOSICIÓ DE LLEI

Queden derogats els articles 527, 528 i 604 de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 1998

Joan Ridao i Martín, Josep-Lluís Carod-Rovira, Jordi Portabella i Calvete, Josep Bargalló i Valls, Joan Puigcercós i Boixassa

3.15

MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPEL·LACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística

Tram. 302-00127/05

Esmenes presentades

Reg. 27637 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI
D'INICIATIVA PER CATALUNYA - ELS VERDS (REG. 27637)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ignasi Riera i Gassiot, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística (tram. 302-00127/05).

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds

D'un nou punt 4

«4. Estudiar una reforma de la normativa vigent sobre titulacions de català per tal que les que atorga el Consorci per a la Normalització Lingüística siguin vàlides per presentar-se a les proves d'oposició de l'Administració.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds

D'un nou punt 5

«5. Incrementar els programes i els recursos destinats a dinamització lingüística que haurà d'aplicar, d'acord amb els seus objectius, el Consorci per a la Normalització Lingüística.»

Palau del Parlament, 10 de febrer de 1998

Ignasi Riera i Gassiot
Diputat

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament i el dèficit de la sanitat a Catalunya

Tram. 302-00128/05

Esmenes presentades

Reg. 27698 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 11.02.1998

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI
DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 27698)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació (Tram. 302-00128/05)

Presentació d'esmenes

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

MODIFICACIÓ DEL PUNT 3

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Govern de la Generalitat informará el Parlament de Catalunya sobre les conclusions de l'informe que el govern de l'Estat presenti al Consell de Política fiscal i financera durant el primer semestre de cada exercici en relació a l'acompliment de mesures d'estalvi en despesa farmacèutica aplicades durant l'exercici anterior.»

Palau del Parlament, 10 de febrer de 1998

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

3.20.

INTERPEL·LACIONS

Interpellació al Consell Executiu sobre les relacions econòmiques entre la Generalitat de Catalunya i els ens locals

Tram. 300-00322/05

Presentació: Sr. Josep Mir i Bagó, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27255 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Mir i Bagó, Diputat del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu als articles 128 i següents del Re-

glament de la Cambra, formula la interpellació que segueix al Consell Executiu.

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a les relacions econòmiques entre la Generalitat i els ens locals de Catalunya?

Palau del Parlament, 3 de febrer de 1998

Josep Mir i Bagó

Interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran

Tram. 300-00323/05

Presentació: Sra. Rosa Barenys i Martorell, juntament amb una altra diputada del Grup Socialista al Parlament de Catalunya

Reg. 27441 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Rosa Barenys i Martorell i Marina Geli i Fàbrega, Diputades del Grup Socialista, fent ús d'allò que es preveu als articles 128 i següents del Reglament de la Cambra, formulen la interpellació que segueix al Consell Executiu.

El 1993 el Govern de la Generalitat va donar a conèixer el Pla Integral de la Gent Gran, entès com l'instrument bàsic per afrontar les polítiques generals de l'envelliment de la població.

Per al desplegament de l'esmentat Pla, s'establiren uns reptes i uns objectius que pretenien assolir, mitjançant un conjunt de programes, els recursos adequats per l'ajut al col·lectiu de referència en l'àmbit econòmic, social i cultural; potenciar la realització personal i posar a l'abast els recursos adients per fer front a les necessitats bàsiques.

L'estratègia per assolir el projecte posava l'èmfasis en una acció de Govern compacte, cohesionada i consensuada, que tingués en compte la població gran del país i les seves famílies, així com la participació de tots els departaments del Govern.

És per aquest motiu que les diputades sotasignants formulen la següent interpellació:

– Quin és el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran amb especial referència al Pla Integral?

Palau del Parlament, 30 de gener de 1998

Rosa Barenys i Martorell

Marina Geli i Fàbrega

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de joventut

Tram. 300-00324/05

Presentació: Sr. Fidel Lora i Lillo, del Grup Mixt

Reg. 27527 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.02.1998

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Fidel Lora i Lillo, del Grup Parlamentari Mixt

Document/proposta: Interpellació sobre la política de joventut

Quin és el capteniment del Govern de la Generalitat pel que fa a la política de joventut?

Palau del Parlament, 5 de febrer 1998

Fidel Lora i Lillo

20726

4. INFORMACIÓ

4.45. COMPOSICIÓ DELS ÒRGANS DE LA CAMBRA

Composició de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Elecció del vicepresident

COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en sessió tinguda el dia 5 de febrer de 1998, d'acord amb l'article 37.2 del Reglament del Parlament, ha elegit vicepresident el Sr. Ramon Vilalta i Oliva per a cobrir la vacant que hi havia per renúncia de la Sra. Marina Geli i Fàbrega.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 1998

La secretària El president de la Comissió
Araceli Vendrell i Gener Roc Fuentes i Navarro

Composició de la Comissió d'Estudi sobre el Finançament del Sistema Català de Serveis Socials

Tram. 400-0009/05

Adscripció d'un diputat del G. P. Popular
Reg. 27298 / Coneixement: Mesa del Parlament,
10.02.1998

Alta: Sr. Isidre Bonet i Palau.

Adscripció d'un diputat del G. P. d'Es-
querra Republicana de Catalunya
Reg. 27624 / Coneixement: Mesa del Parlament,
10.02.1998

Alta: Sr. Joan Ridao i Martín.

4.53. COMPAREIXENCES I SESSIONS INFORMATIVES EN LES COMISSIONS

4.53.15. COMPAREIXENCES D'AUTORITATS, DE FUNCIONARIS I D'ALTRES PERSONES

Compareixença de representants de la Unió de Pagesos davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè informin del Pla de reestructuració de cooperatives de Catalunya

Tram. 357-00316/05

Correcció d'errades de publicació

Al BOPC 252, a la pàg. 20590

N. de la R.: L'admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sol·licitud de compareixença queden anul·lades. Les tramitacions correctes es van publicar al BOPC 245, pàg. 18739.

Compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi de les conseqüències de la sentència del Tribunal Superior de Justícia relativa a la concessió a Aucat de les obres de construcció del tram Sitges - El Vendrell, de l'autopista A-16 i dels propòsits respecte a la convocatòria d'un concurs públic

Tram. 357-00330/05

Sol·licitud

Sol·licitud: Sra. Assumpta Baig i Torras, juntament amb set altres diputats, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 27260).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Política Territorial, sessió del 10.02.1998.

Compareixença dels representants de la Cambra del Llibre de Catalunya davant la Comissió de Política Cultural perquè informi de la situació actual del sector i de les seves perspectives de futur

Tram. 357-00331/05

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (Reg. 27273).

Comissió competent: Comissió de Política Cultural.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 10.02.1998.

Compareixença del senyor Antoni Duran i Lleida, president de la part catalana de la Comissió Mixta Estat-Generalitat per al traspàs de serveis, davant la comissió corresponent perquè informi del moment actual dels traspassos a la Generalitat

Tram. 357-00332/05

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Sr. Jordi Guillot i Miravet, portaveu, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya els Verds (Reg. 27294).

Comissió competent: Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 10.02.1998.

de 25 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, em plau donar-vos compte que he delegat en el Conseller de la Presidència, senyor Xavier Trias i Vidal de Llobatera, les funcions executives que em corresponen com a President de la Generalitat, els dies 9 i 10 de febrer de 1998.

Ben cordialment,

Barcelona, 4 de febrer de 1998

Jordi Pujol

N. de la R.: El Decret 29/1998, de 4 de febrer, de delegació de funcions executives del President de la Generalitat de Catalunya en el conseller de la Presidència des del dia 9 al 10 de febrer de 1998, és publicat al DOGC 2574, del 9 de febrer de 1998.

Compareixença dels representants de Depana davant la comissió corresponent, perquè informin del seu estudi alternatiu al Pla d'infraestructures del delta del Llobregat

Tram. 357-00333/05

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Sr. Fidel Lora i Lillo, del G. Mixt (Reg. 27465).

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 10.02.1998.

4.70.05.

DOCUMENTACIÓ TRAMESA EN COMPLIMENT DE LLEIS I ALTRES NORMES

Informe sobre gestió dels espais naturals protegits, estratègia de protecció, conservació i millora, corresponents a l'any 1996

Tram. 334-00071/05

Presentació: Conseller, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Reg. 27513 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca: Mesa del Parlament, 10.02.1998.

4.70 COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN

4.70.01.

COMPOSICIÓ DEL GOVERN, DELEGACIONS DE FUNCIONS I ENCÀRRECS DE DESPATX

Delegació de les funcions executives del president de la Generalitat en el conseller de la Presidència

Tram. 330-00070/05

Presentació: President de la Generalitat de Catalunya

Reg. 27608 / Coneixement: Presidència del Parlament, 10.02.1998

Molt Honorable senyor Joan Reventós i Carner
President del Parlament de Catalunya

Benvolgut President,

De conformitat amb el que estableix l'article 36.3 de l'Estatut d'Autonomia i l'article 64 de la Llei 3/1982,

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

Molt Honorable Senyor Joan Reventós i Carner
President del Parlament de Catalunya

Benvolgut president,

En compliment de l'establert a l'article 8 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, us trameto adjunt l'informe sobre gestió dels espais naturals protegits, estratègia de protecció, conservació i millora, corresponents a l'any 1996.

Ben cordialment,

Barcelona, 3 de febrer de 1998

Francesc Xavier Marimon i Sabaté
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

20728

Comunicat del Govern relatiu a l'aprovació de l'expedient d'alienació directa de l'immoble situat a l'avinguda Diagonal, núm. 682, de Barcelona, i de les propietats annexes

Tram. 334-00072/05

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 27542 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 10.02.1998.

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

Molt Honorable Sr. President
Parlament de Catalunya

Ref.: CP ALLLI/1852/97

AFER: Comunicació aprovació expedient de l'alienació directa de l'immoble situat a Barcelona, Av. Diagonal, núm. 682, i propietats annexes al mateix, situades al carrer Doctor Ferran, 39-41, titularitat de la Generalitat de Catalunya.

Per tal de donar compliment al previst al punt 3 de Disposició Addicional Desena de la Llei 19/1996, de 27 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a 1997, us comuniquen que, en data 23 de desembre de 1997, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar l'alienació directa de l'immoble situat a Barcelona, Av. Diagonal, núm. 682, i propietats annexes al mateix, situades al carrer Doctor Ferran, 39-41, com a cos cert, amb tots els seus drets, instal·lacions i pertinences, propietat patrimonial de la Generalitat de Catalunya, per un preu de 2.480.000.000 PTA, impositos a part.

Atentament,

Barcelona, 19 de gener de 1998

Artur Mas i Gavarró
Conseller d'Economia i Finances

4.75.

DICTÀMENS DEL CONSELL CONSULTIU

Dictamen núm. 204, en relació al Dictamen de la Comissió de Política Territorial i les esmenes reservades per a defensar en el Ple sobre el Projecte de llei de la intervenció integral de l'Administració ambiental

Tram. 200-00031/05

Rectificació del text presentat

Reg. 889 / Coneixement: Mesa del Parlament, 10.02.1998

Al BOPC 248

A la pàg. 20382. A la conclusió tercera.

On diu: «L'incís "...mitjançant la presentació d'una autodeclaració del grau de compliment de la normativa ambiental..." de l'apartat 1 de la disposició addicional segona és inconstitucional.»

Ha de dir: «L'incís "...mitjançant la presentació d'una autodeclaració del grau de compliment de la normativa ambiental..." de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona és inconstitucional.»

4.87.

PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

4.87.10.

RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSATS CONTRA LLEIS DE CATALUNYA

Recurs d'inconstitucionalitat núm. 3914/97 interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles de la Llei 7/1997, de 18 de juny, d'associacions

Tram. 381-00003/05

Al·legacions que formula el Parlament

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

El Letrado del Parlamento de Catalunya, en nombre y representación del mismo, según resulta del acuerdo de la Mesa de la Cámara de fecha 11 de noviembre de 1997 cuyo testimonio acompaña, en relación con el recurso de inconstitucionalidad 3914/97, promovido por el Presidente del Gobierno contra los artículos, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 15, 16, 17, 20 (apartados 2 y 3), 21 (apartados 3. 4 y 5), 22, 23 25 , 26 (apartado 3), 27 (apartados 1 y 2), 28, 29 y 35 de la Ley del Parlamento de Catalunya 7/1997, de 18 de junio de Asociaciones; en virtud del traslado conferido por resolución de ese tribunal de fecha 28 de octubre de 1997, en la representación y defensa acreditada y por medio del

presente escrito pasa a formular alegaciones de defensa de la constitucionalidad de los artículos objeto de recurso, todo ello en base a las siguientes consideraciones.

CONSIDERACIÓN PREVIA EN CUANTO A LA ACUMULACIÓN SOLICITADA POR EL RECURRENTE

En relación con la petición de acumulación solicitada por el recurrente del presente recurso con el señalado con número 1014/1988, promovido por el Presidente del Gobierno contra la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de Asociaciones, esta representación considera que si bien es cierto que la acumulación de procesos constitucionales regulada en el artículo 83 de la LOTC, procede para aquellos procesos cuya resolución pueda resolverse conjuntamente en tanto que estos posean objetos conexos que justifique la unidad de tramitación y decisión, debiendo así mismo concurrir una homogeneidad en los procesos a acumular, que en consecuencia deberán ser de la misma naturaleza tanto por el contenido procesal como en sus consecuencias; no obstante también es cierto, que aún cuando la acumulación sea posible en cualquier momento del proceso, no obstante cuando se encuentren los procesos a acumular en fases muy diferentes para evitar dilaciones en la resolución del más avanzado se hace aconsejable no proceder a su acumulación.

En los procesos cuya acumulación se solicita concurren ciertos elementos que aconsejarían resolver ambos en un mismo procedimiento, aun cuando no debe obviarse que uno de los procedimientos se halla en fase extremadamente avanzada para su resolución, lo cual además de incardinarse en el supuesto ya mencionado que desaconseja la acumulación, podría suponer también la sujeción de la resolución del presente recurso a las consideraciones ya sedimentadas del Tribunal en cuanto al primero de los recursos, lo que podría a su vez significar la simple adición de un recurso a otro.

I

LA ACTIVIDAD NORMATIVA DEL LEGISLADOR AUTONÓMICO NO ALCANZA ÁMBITOS DE DESARROLLO DIRECTO DEL DERECHO FUNDAMENTAL DE ASOCIACIÓN

El eje esencial de la argumentación impugnadora del recurrente se centra en la consideración formulada de que el Parlamento de Catalunya al aprobar la Ley de Asociaciones, y en particular en cuanto se refiere a los preceptos impugnados, a procedido a un desarrollo directo de un derecho fundamental, como lo es el recogido en el artículo 22 de la Constitución, desarrollo que, en los términos planteados por el Abogado del Estado, está exclusivamente reservado al legislador orgánico por expresa previsión del artículo 81.1 de la Constitución. Esa tesis se sustenta después de realizar el recurrente una recopilación hermenéutica de la doctrina de ese Tribunal con respecto al alcance y significado de la reserva de Ley orgánica y del desarrollo de los derechos fundamentales a que este punto está llamado a realizar el legislador orgánico.

Resulta significativo que el propio abogado del Estado traiga a colación el criterio jurisprudencial consolidado ya por este tribunal respecto a la necesaria interpretación restrictiva de la reserva de Ley Orgánica contenida en el artículo 81.1 CE.

Así en sentencia 127/94 de 5 de mayo el tribunal expresa con claridad en lo que aquí interesa con respecto a derechos y libertades fundamentales que:

«... no todas las materias objeto de la reserva de ley Orgánica sino también la expresión “desarrollo” que la Constitución emplea para delimitar en este extremo el objeto de las Leyes Orgánicas a de recibir una interpretación restrictiva... ya que es difícil concebir una norma que no tenga una conexión más o menos remota, con un derecho fundamental...»

»Es por ello, por lo que hemos precisado que “el desarrollo legislativo de un derecho proclamado en abstracto en la Constitución consiste, precisamente, en la determinación de su alcance y límites en relación con otros derechos y con su ejercicio por las demás personas”.»

Así, la reserva de Ley Orgánica no alcanza con carácter general a la materia objeto de especial protección constitucional sino al ejercicio de la potestad legislativa del Estado que como legislador orgánico debe limitarse exclusivamente a desarrollar, si ello fuera necesario, el derecho fundamental; debiendo entenderse por tal actividad de desarrollo la delimitación del ejercicio de derecho en relación con el resto de derechos así como su relación con las demás personas en tanto que también titulares de derechos y libertades. Por ello es *excepcional y limitado* el alcance del legislador orgánico, quedando salvaguardada la regulación del ámbito no nuclear del derecho fundamental en favor del legislador ordinario; de lo que se colige la existencia de una necesaria colaboración entre ley orgánica y ley ordinaria, colaboración que se estructura en la reserva al legislador excepcional del mínimo desarrollo directo del derecho fundamental en aquello que es substancial del mismo y a la vez lo hace reconocible del resto de derechos, y la intangibilidad para ese mismo legislador orgánico del ámbito de normación que debe abordar el llamado legislador ordinario.

Por ello y en el sentido aquí apuntado, según se desprende de la jurisprudencia contenida en las SSTC 5/85 y 87/85; con carácter general puede señalarse que la reserva contenida en el reiteradamente citado artículo 81.1 no sólo no es incompatible sino incluso consustancial, con la colaboración internormativa entre la fuente en favor de la cual la reserva se establece y las otras fuentes de producción reconocidas en la Constitución, todo ello a los fines de alcanzar una disciplina integral y articulada del ámbito material de que se trata, quedando el espectro jurídico del derecho integrado por la Constitución, el desarrollo del núcleo esencial llevado a cabo por el legislador excepcional y el ámbito de normación de la materia en concreto que quedará reservado al legislador ordinario (artículo 53.1 de la Constitución).

No toda actividad normativa ordinaria que incida o tenga relación con un derecho o libertad fundamental resultará inconstitucional, aún cuando tal relación sea *directa*, siempre que no lo sea con el ámbito de desarrollo del núcleo esencial; únicamente en este caso se infringiría la Constitución por contravenir la reserva en favor del legislador orgánico.

20730

Otra cosa significaría la privación absoluta o la limitación a expresiones insustanciales de la potestad del legislador estatal o autonómico, pues como ya ha señalado ese tribunal, se hace difícil concebir un ámbito del orden social que de una o de otra forma no incida en los ámbitos de los derechos fundamentales.

En definitiva pues, la ley orgánica es una ley interpuesta entre la Constitución y el legislador ordinario con una finalidad puntual, específica y excepcional, cual es el proceder al desarrollo del ámbito nuclear del derecho fundamental.

La sentencia 101/91 de 13 de mayo, por cuanto se refiere a la conexión derecho fundamental y ley orgánica precisa,

« No toda divergencia entre ley orgánica y territorial será causa de vicio de inconstitucionalidad en esta materia y si sólo su eventual apartamiento del contenido de aquellas «normas básicas» cuya identificación corresponde, en última instancia a este tribunal »,

añadiéndose en la STC 132/89 de 18 de julio que ,

« ... no toda regulación referente a las asociaciones, su actividad y funciones puede considerarse como “desarrollo” del derecho de asociación, pues ello supondría una extensión desmesurada del ámbito de la ley orgánica al respecto .»

La ley orgánica como ley de interposición no es requisito de ejercicio de la actividad del legislador ordinario, o dicho en otros términos, no siempre con carácter general es necesario, en el ámbito de los derechos fundamentales, que para el ejercicio de la actividad legislativa ordinaria haya de darse con carácter previo un desarrollo orgánico del derecho, por lo que la ley orgánica no es instrumento de delimitación negativa de las potestades legislativas del Estado de las Comunidades Autónomas por cuanto tal delimitación proviene directamente de la Constitución.

Por la directa efectividad de los derechos fundamentales y el especial sistema de protección de los mismos según resulta del tenor del apartado 2 del artículo 53 y 161.1.b CE, la Constitución no exige la existencia de ley orgánica, a salvo los específicos supuestos en que la propia Constitución realiza un llamamiento directo para el desarrollo de determinados derechos; o cuando la configuración legal del derecho constituya elemento esencial de su ejercicio.

Por todo ello el legislador ordinario y para el caso de inactividad del legislador orgánico cuando regula el ejercicio de tales derechos y libertades deberá respetar el contenido esencial constitucionalmente declarado.

En este sentido el Tribunal Constitucional, refiriéndose en particular al derecho de asociación y a la ausencia de Ley Orgánica ha declarado:

«En definitiva, de acuerdo con las consideraciones anteriores y al no existir una Ley Orgánica post-constitucional que desarrolle el derecho de asociación, *no existe tampoco posibilidad de determinar en que medida* el artículo 12.1 (párrafo 2) de la Ley 13/1980 respeta lo establecido en la misma... » (STC 67/85 de 24 de mayo).

Es decir, en tanto la ley ordinaria no constituya desarrollo del núcleo del derecho fundamental no afectará materialmente al ámbito reservado a ley orgánica, y no existiendo tampoco esta no podría afectar formalmente el ámbito delimitado por el legislador orgánico.

Como parece reconocer el propio recurrente en tanto no exista ley orgánica el legislador estatal o autonómico puede regular todos aquellos ámbitos con inclusión de las denominadas materias conexas, que no constituyan desarrollo directo del derecho.

Como en adelante se verá el Parlamento de Catalunya al abordar la Ley de Asociaciones en modo alguno ha introducido en ella elementos de desarrollo directo del derecho de asociación en cuanto al núcleo que lo hace reconocible, núcleo que ese Tribunal ha integrado con la libertad positiva y negativa de asociarse así como la libertad de desarrollo de la actividad asociativa sin interferencias de los poderes públicos.

« De acuerdo con el art. 10.2 de la CE, las normas relativas del derecho de asociación han de ser interpretadas de conformidad con la Declaración Universal de Derechos Humanos y los tratados y acuerdos internacionales sobre las mismas materias ratificados por España. Este criterio interpretativo permite afirmar que el derecho de asociación comprende tanto la libertad positiva de asociarse como la negativa de no asociarse; en efecto, el artículo 20 de la mencionada Declaración Universal establece que “nadie puede ser obligado a pertenecer a una asociación”, mientras que la libertad positiva se encuentra reconocida, dentro de ciertos límites, por el artículo 22 del Pacto de Derechos Civiles y Políticos y por el artículo 11 del Convenio de Roma» (STC 67/85 de 24 de mayo y en el mismo sentido el STC 132/89 de 18 de julio).

Interpretación jurisprudencial que debe relacionarse con la STC 5/96 de 16 de enero, al precisarse en la citada resolución que:

« ... el artículo 22 de la CE, lejos de ser una disposición de mero reconocimiento, es también la expresión de un estatuto mínimo y ordenado de la existencia de determinadas asociaciones sin necesidad de la previa intervención del legislador...», añadiéndose que «obviamente, la garantía de este régimen constitucional mínimo no impide que el legislador, en el desarrollo legislativo de este derecho, pueda establecer ciertas condiciones o requisitos de ejercicio en relación con determinadas modalidades asociativas, o en atención a la distinta naturaleza de sus fines siempre que los mismos no afecten al contenido esencial de este acuerdo fundacional.

Si con anterioridad se ha considerado que, salvo excepciones que no afectan al objeto del presente procedimiento, la existencia de la Ley Orgánica no es elemento imprescindible ni para la plena efectividad del derecho, ni para la actuación normativa en ese ámbito por parte del legislador ordinario; tal afirmación necesariamente se ve corroborada más si cabe en cuanto se refiere al derecho de asociación, derecho en el que la Constitución, lejos de limitarse a su reconocimiento, establece un estatuto mínimo y ordenado para las asociaciones, con lo que el ámbito de actuación de la ley orgánica se ve obviamente reducido, todo ello sin merma del ám-

bito de actuación del legislador ordinario, al disciplinar el artículo 22 en lo esencial el régimen jurídico sustancial del derecho de asociación estableciendo con claridad las bases generales del mismo, bases que se constituyen como límite al legislador para la regulación de su ejercicio resultando absolutamente contingente la existencia de ley orgánica.

Llegados a este punto procede determinar cual pueda ser el contenido esencial del derecho de asociación por cuanto este se configura como límite refractario a la acción del legislador ex artículo 53.1 CE.

En este sentido de esencialidad en cuanto al contenido del derecho ya se manifestó ese tribunal en una de sus primeras sentencias en la que se señaló que debía entenderse por «contenido esencial» aquella parte del contenido de un derecho sin el cual este pierde su peculiaridad, o dicho de otro modo, aquel conjunto de manifestaciones que lo hacen singularizable y reconocible como derecho correspondiente a un determinado tipo, incluyéndose en ese contenido aquella parte que es imprescindible para su efectividad (STC 11/81).

En el derecho de asociación tales extremos configuradores de su contenido esencial ya se encuentran recogidos y desarrollados en la propia Constitución. En el artículo 22 se contienen la libertad positiva y negativa del derecho así como la libertad de libre desarrollo de la vida asociativa y de las actividades inherentes a la misma, configurando la Constitución directamente los límites al ámbito positivo cuales son las contenidas en los apartados 2 y 5 del ya citado artículo 22. (STC 67/85 de 24 de mayo por todas).

Por otra parte, la previsión de existencia de registros en los términos señalados en el artículo 22.3, ni constituye límite al derecho, ni por ende requisito de reconocimiento de existencia del mismo, pues como palmariamente se expresa en la Constitución la función del o de los registros previstos en el citado apartado lo es a los puros y simples fines de publicidad, por lo que la no inscripción no puede traer como resultado la negación del derecho de asociación ni el desconocimiento por el ordenamiento de la existencia de una asociación no inscrita.

En definitiva pues y como resumen de lo hasta aquí dicho el ámbito de la ley orgánica alcanza únicamente al desarrollo del derecho fundamental todo ello en una interpretación restrictiva del término desarrollo, y reduciendo esta actividad a la función adicional del legislador orgánico limitada al establecimiento de las normas que puedan restringir el ámbito de estos derechos o desarrollarlos de modo directo; función que como se ha dicho en el supuesto específico del derecho de asociación ha quedado extremadamente reducido al contenerse en la propia Constitución una regulación suficiente, lo que trae como consecuencia una disminución de la incidencia del legislador orgánico en favor del legislador ordinario (art. 53.1 CE).

II

LA COMPETENCIA ASUMIDA POR EL ESTATUTO DE AUTONOMÍA DE CATALUNYA EN MATERIA DE ASOCIACIONES

Se alega por el recurrente que el Parlamento de Catalunya además de no respetar el ámbito de una inexistente ley orgánica, se extralimita en cuanto se refiere al ejercicio de la competencia recogida en el art. 9.24 del Estatuto de Catalunya.

Conviene aquí transcribir el tenor literal del citado precepto, que bajo la intitulación de competencias exclusivas se manifiesta de la siguiente forma,

«Fundaciones y asociaciones de carácter docente, cultural, artística, benéfico-asistencial y similares, que ejerzan principalmente sus funciones en Catalunya».

y que al amparo del título competencial transcrito, el Parlamento de Catalunya aprobó la Ley 1/82 de 3 de marzo en cuyo primer artículo se expresa:

« Se rigen por la presente ley las funciones privadas catalanas a que se refiere el artículo 9.24 del Estatuto...».

Pues bien, dicha ley que no ha sido objeto de la consideración adversa mediante el correspondiente recurso de inconstitucionalidad siendo como es una competencia fundada en el mismo artículo y en la misma redacción que las asociaciones.

El recurrente considera que la competencia de Catalunya en materia de asociaciones se limita a la regulación de determinados y singulares tipos de asociaciones sin que ello alcance al régimen jurídico general de las asociaciones. Distingue pues el recurrente dos consecuencias de su argumentación, esto es, la regulación sectorial de tipos específicos de la manifestación asociativa y la consecuente exclusión de cualquier regulación con carácter general del régimen jurídico de las asociaciones. De otro punto el recurrente reclama para si la competencia en cuanto la regulación con carácter general del derecho de asociación, basándose en dos líneas argumentales. En primer lugar la subsunción la competencia en la potestad orgánica residenciada en las Cortes, y en segundo lugar en base a una interpretación extensiva y estrictamente competencial del contenido del artículo 149.1 CE.

Con respecto a la primera línea nada a añadir aquí que no se haya expresado ya con anterioridad.

Debe no obstante hacerse algunas precisiones en cuanto se refiere a la utilización instrumental del artículo 149.1.1 CE.

Con carácter general el artículo 149 de la CE tiene como objeto la determinación del ámbito competencial del Estado, y en el mismo no aparece en ninguno de sus apartados referencia alguna respecto a competencia en materia de asociaciones. Así pues no existe título competencial específico en favor del Estado al contrario de lo que sucede con respecto a Catalunya al recogerse en el citado artículo 9.24 del EAC la citada competencia.

20732

No procede reiterar aquí lo que se ha dicho ya con respecto a la ley orgánica, aunque si precisar que la atribución al legislador orgánico de la potestad de desarrollo del derecho de asociación no puede mermar la competencia atribuida a las Comunidades Autónomas que la hayan asumido más allá del estricto ámbito de desarrollo cuyo alcance aquí ya se ha intentado delimitar.

Como corolario de lo anterior el único título competencial que podría argumentarse sería una interpretación inadecuada del artículo 149.1.1 CE en el que se viene a reconocer competencia exclusiva del Estado en un área material indeterminada, cual es,

«La regulación de las condiciones básicas que garantizan la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales».

Del tenor del precepto, sea cual fuera la consideración que merezca respecto a su alcance en el ámbito competencial estatal, se deduce con cierta meridianeidad que la atribución al Estado lo es, no para la regulación de todas las condiciones, sino únicamente para aquellas que tengan la consideración de básicas a los fines establecidos en el citado precepto; lo que excluye una regulación genérica pormenorizada del ámbito material sobre el que se proyecte. Si además coincide con un ámbito competencial autonómico, ello añade un plus limitativo cual es el de respetar, en términos de preservar, la libertad de opción del legislador autonómico. Tales condiciones básicas, por lo tanto, además de deber ser condiciones relevantes para asegurar la igualdad en el ejercicio de los derechos, deberán ser lo estrictamente indispensables a fin de no provocar una uniformidad normativa sin ámbito de actuación para el legislador autonómico, y complementarse con un título competencial específico del Estado en un ámbito material determinado. En este sentido debe resaltarse que en la jurisprudencia del Tribunal Constitucional no se utiliza singularmente el argumento del artículo 149.1.1 para reconocer competencia en favor del Estado, sino que el citado precepto es utilizado siempre en unión de otro título competencial, de cuya conjunción se deriva la potestad de establecer las condiciones mínimas a que se refiere el artículo 149.1.1 con respecto a la materia en concreto.

En el supuesto objeto de este recurso el Estado no tiene ningún título competencial específico en el ámbito del derecho de asociación, todo ello sin perjuicio de todo lo manifestado aquí con respecto al alcance de la ley orgánica y a su limitado alcance en lo que afecta al artículo 22 de la CE.

En los casos en que el artículo 149.1.1 no puede ser relacionado con ninguna competencia específica del Estado, su función es de alcance hermenéutico, constituyéndose como límite de carácter negativo, impidiendo al legislador territorial que venga a establecer o incida en las condiciones básicas del ejercicio de los derechos cuando estén regulando materias de su propia competencia (STC 37/81, 87/85 y 152/88).

De todo ello se llega a tres consideraciones de las que partir para el examen del alcance del artículo 9.24 del EAC. En primer lugar el Estado no tiene título

competencial como legislador ordinario en orden a la normación del régimen jurídico de las asociaciones y del ejercicio del derecho de asociación, sin perjuicio de que en la eventual ley orgánica tales extremos puedan ser incluidos como materias conexas, aún cuando ello resultará imposible con respecto a la competencia ejercida por la Generalitat al haberse regulado por medio de la Ley de Asociaciones el régimen jurídico de las mismas en Catalunya. En segundo lugar el artículo 149.1.1 en el ámbito de asociaciones no cumple una función de atribución de competencia al carecer de ámbito material específico, constituyendo un elemento de interpretación al cual deben sujetarse las comunidades autónomas que hubieran asumido competencias en materia de asociaciones, debiendo deducir del conjunto de la Constitución y del propio ordenamiento cuales puedan ser tales condiciones básicas que no pueden ser alteradas. En último lugar la potestad atribuida al legislador orgánico se limita a un mínimo desarrollo del derecho de asociación por cuanto el Estatuto y el régimen jurídico del mismo ya se encuentra en la propia Constitución.

Se afirma en el escrito del recurso utilizando una interpretación literal del artículo 9.24 del EAC, que la Generalitat ostenta únicamente competencia en relación a los tipos específicamente señalados en el citado precepto, sin que ello autorice a extender la competencia a las asociaciones con carácter general.

Ciertamente el legislador en orden a la determinación de los ámbitos materiales de una determinada competencia podía optar por dos sistemas, uno de carácter generalista cuyo resultado hubiera sido utilizar simplemente el término asociaciones sin más adjetivaciones, o bien utilizar un método descriptivo designando diferentes especies en que se manifiesta el fenómeno asociativo finalizando la descripción con una cláusula de cierre de carácter general, que no es otra que la utilizada por el Estatuto al incluir el inciso final «y similares», inciso que no es más que una cláusula de cierre y que expresa la generalización del ámbito material competencial de la regulación del régimen jurídico de las asociaciones.

En este sentido la Sentencia 5/96, de 16 de enero, señala que:

«El artículo 22.1 CE reconoce el derecho de asociación sin referencia material alguna, de modo que este derecho se proyecta sobre la totalidad del fenómeno en sus muchas manifestaciones y modalidades...»

Siendo las modalidades asociativas fruto de la pluralidad de posibles opciones que el fenómeno asociativo pueda aportar, el Parlamento de Cataluña ha optado por establecer una normación general que a su vez recoge las particularidades de los modelos asociativos.

La Generalitat tiene pues competencias, no como pretende el recurrente sobre los cinco tipos incluidos con finalidades meramente descriptivas en el Estatuto, sino sobre toda la materia relativa a asociaciones, con los límites ya aquí señalados reiteradamente. En este sentido la STC 157/92 parece admitir plenamente la competencia de la Comunidad Autónoma del País Vasco en orden a la plenitud material de la competencia sobre

asociaciones, siendo como es el tenor del artículo 10.13 del Estatuto para el País Vasco de idéntica redacción al correlativo del Estatuto para Cataluña.

III

EXAMEN DE LOS PRECEPTOS IMPUGNADOS

Establecido el marco de análisis de las competencias de la Generalitat, procedería en este punto y siguiendo el esquema iniciado por el recurso, abordar el examen pormenorizado de los artículos objeto de la consideración del recurrente.

Con respecto al artículo 2 se argumenta que dicho precepto contraviene la Constitución por cuanto admitiendo el derecho de asociación varias configuraciones, la determinación de una opción específica no corresponde al legislador autonómico sino al estatal, y al abordar tal regulación el Parlamento de Cataluña ha incidido en el núcleo esencial del derecho de asociación. Debe no obstante precisarse que el Parlamento de Cataluña en realidad no hace más que transcribir los principios inherentes al derecho de asociación según la configuración constitucional, esto es el principio de autonomía o de libertad positiva y negativa, exigiendo una estructura, organización y funcionamiento democráticos como expresión del principio democrático y del pluralismo que es la base de la organización social claramente expresada en el artículo 1.1 de la Constitución y que singularmente en los artículos 6 y 7 se reclaman para dos tipos específicos de asociaciones cuales son los partidos políticos y las organizaciones sindicales. Difícilmente puede aceptarse la posibilidad de otras modalidades de configuración del derecho de asociación que no sean más allá del marco del artículo 22 de la Constitución por cuanto el citado artículo ya configura directamente la modalidad de tal derecho.

Por todo ello no puede afirmarse la inconstitucionalidad de un precepto que recoge los elementos esenciales del derecho ya expresados en la Constitución y sin los cuales éste resultaría irreconocible como tal. Ni la propia Ley orgánica, caso de existir, hubiera podido alterar la configuración constitucional pues el propio desarrollo efectuado por el artículo 22 hace imposible la opciónabilidad.

Por lo que se refiere al artículo 3 se alega de contrario que la regulación del régimen jurídico interno y externo de la asociación con exclusión de la aplicación de la norma estatal de carácter general, vulnera la Constitución al fracturar el principio de igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación. El citado precepto no hace otra cosa que regular el régimen jurídico de las asociaciones que constituye uno de los elementos integrantes del alcance de la competencia en materia de asociaciones recogida en el artículo 9.24 del Estatuto, en la que el Estado, a salvo de lo que pueda establecerse por ley orgánica no tiene incidencia material. A este respecto cabe no obstante precisar que la eventual ley orgánica no está llamada a determinar el régimen jurídico, sino el desarrollo del derecho fundamental, integrándose la normación sobre régimen jurídico en el ejercicio del derecho (artículos 53.1 CE y 9.24 EAC). Idéntica consideración debe realizarse en

cuanto a los motivos de impugnación de los artículos 4, 5, 7, 8, 12, 17, 20 (apartados 2 y 3), 25, 28 y 35.

En lo que afecta al artículo 9 en el cual se viene a regular la inscripción en un registro creado por la ley se entiende que el mismo invade el ámbito reservado al Estado por cuanto «siendo la inscripción y sus requisitos necesarios, un elemento imprescindible para este despliegue» ello se identifica con el elemento esencial del derecho de asociación.

No puede estar esta parte de acuerdo con tal hilo argumental por cuanto con independencia de la unicidad o pluralidad de registros, el acceso a los mismos no constituye elemento ni necesario ni imprescindible para la vida de la asociación. La función asignada constitucionalmente al registro lo es a los meros efectos de publicidad, configurándose como un instrumento de garantía de terceros y de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), pero en forma alguna afecta al núcleo del derecho de asociación. Ni de la Constitución se deduce que únicamente debe existir un registro ni que las comunidades autónomas con competencia en materia de asociaciones puedan establecer los respectivos registros de ámbito territorial ni determinar los requisitos de acceso en tanto éstos no afecten al derecho.

Con referencia a la impugnación del artículo 11 en unión de los artículos 21, apartados 3, 4 y 5 del artículos 22 y artículo 23 relativos todos ellos al régimen de derechos de los asociados y de responsabilidad por su actuación frente a la propia asociación y frente a terceros nos encontramos nuevamente en una regulación del régimen jurídico de la asociación y del ejercicio del derecho encuentran su fundamento competencial en el artículo 9.24 y sin que en los mismos se introduzca elemento alguno que altere o fracture las condiciones básicas del ejercicio al no establecerse diferenciación substantiva con el resto del ordenamiento. Por otra parte no pueden invocarse títulos dispersos como la competencia en materia civil por cuanto en lo que respecta al estatuto de los asociados existe un título específico en favor de la Generalitat. La competencia en materia de asociaciones alcanza necesariamente a la regulación del estatuto del asociado de igual forma que alcanza a la determinación del régimen de responsabilidad del mismo, que no es desarrollo de derecho sino regulación de ejercicio.

Diferente motivación lleva a la impugnación de los artículos 15, 26.3, 27 (apartado 1 y 2) y 29 al entender el recurrente que carecen de base competencial y que invaden el área reservada al Estado por el artículo 149.1.6 relativo a «legislación procesal, sin perjuicio de la necesaria especialidad que en este orden se deriven de las peculiaridades del derecho sustantivo de las comunidades autónomas.»

El artículo 15 contiene el régimen de impugnabilidad de los acuerdos, legitimación y caducidad. Entiende esta representación que la expresión y singularización de los actos susceptibles de impugnación no constituye legislación procesal sino determinación del régimen jurídico que ordena la asociación y que tiene su base competencial en el artículo 9.24, siendo su finalidad preservar la acomodación de los actos de la asociación

20734

a la ley y al pacto asociativo expresado en sus estatutos; sin que además tal regulación exprese una diferencia con el régimen general contenido en la Ley 191/64, de 24 de diciembre, de Asociaciones. Iguales consideraciones deben realizarse con respecto a los artículos 26, 27 y 29.

Por último y en lo referente al artículo 16 en su contenido no se procede a alterar el régimen general establecido en el Título IV de la LO 6/85 de 1 de julio; lo que si bien pudiera ser censurable en cuanto a técnica legislativa, no obstante y en mor de esa misma técnica legislativa se consideró oportuno efectuar una referencia a ese régimen general a los fines de conseguir una unicidad reguladora del régimen jurídico de las asociacio-

nes, lo que no es elemento suficiente para la consideración de su inconstitucionalidad.

Por todo lo cual de ese Tribunal,

SOLICITA:

Que teniendo por presentado este escrito y por cumplimentado el trámite de alegaciones conferido al Parlamento de Catalunya, se dicte sentencia por la que desestime en su integridad el recurso de inconstitucionalidad formulado por el Presidente del Gobierno contra la Ley 7/1997 de Asociaciones.

Palacio del Parlamento, a 20 de noviembre de 1997

El Letrado
